Yıl:2 Sayı:16
250 Kuruş
6/3/1976

sosyalist GENÇLİK

GENÇLİK, ÖĞRENCİ GENÇLİK VE DAHA ÇOK İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNA KARAR VERECEKTİR. LENİN

GSB 1. BÜYÜK KONGRESİ YAPILDI

GSB İZMİR MERKEZ ŞUBESİ, 14 ŞUBAT 1976 TARİHİNDE BİR BASIN TOPLANTISI YAPARAK, SON FAŞİST BASKI VE SALDIRILARI KINAMIŞTIR. BU BASIN TOPLANTISINA İZM.D.D.K.D., TÖB-DER İZMİR ŞUBESİ, DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ, TÜM-TOR-İŞ SENDİKASI GENEL MERKEZİ, ZİRAAT FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ DERNEĞİ. ÇAM-DİBİ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ DE KATILMIŞLARDIR.

İşçi sınıfı ve emekçi halkımızın gelişen Bağımsızlık. Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesiyle birlikte, kapitalizmin dünya çapındaki bunalımının da etkisiyle; içine düştüğü ekonomik-politik bunalımdan en az zararla çıkmayı planlıyan tekelci burjuvazi; bir yandan işçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerindeki baskı ve terörünü yoğunlaştırırken, diğer yandan da işçi sınıfının mücadelesine omuz veren ilerici, sosyalist örgütler kapatılmaktadır. Son gelişmeler bunun en açık göstergesidir...

- Binlerce işçi memur yapılarak, işçi sınıfının mücadele safları bölünmeye çalışılmaktadır.
- Tariş'te işe alınan faşist güruh işçilere saldırmakta, devrimci işçiler işten atılmaktadırlar.
- Sendika seçme özgürlüğü ve çalışma şartlarının düzeltilmesi için mücadele eden BORSAN tüp fabrikası işçilerinden ellisinin kanunsuz olarak iş akidleri feshedilmiş ve işten atılmışlardır.
- Karabağlar'da TOKEZ (kauçuk-conta ve yağ keçeleri fabrikası) işçilerinin grevini kırmak için patronun entrikaları, çeşitli tezgahları ve zulmü devam etmektedir.
- Altındağ'da fermuar fabrikasında kadın işçilerin haklı direnişini patron çeşitli oyunlar tezgahlıyarak kırdı.
- Doğu'da militarist, ırkçı baskılar ve toplu katliamlara hız verilmiştir.
- Devlet Güvenlik Mahkemeléri (DGM), eskisinden daha çok faaliyetlerine hız vermiş, birçok işçi sınıfı önderlerini ve öğrenci liderlerini tutuklayarak zindanlara atmıştır.
- Faşist güruhlar, sokak ortalarında, üniversitelerde, fabrikalarda işçilere, öğrencilere saldırmakta, ilerici, devrimci, sosyalistleri hunharca katletmektedirler.
- Birçok ilerici, devrimci demokratik kuruluşlar kapatılmaktadır.

Genel olarak bütün ilerici, devrimci, sosyalist örgütler üzerine baskılar artarken, özellikle Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB) üzerinde daha da yoğunlaştırılmıştır.

İşçi sınıfı ve emekçi halkımızın Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesine omuz veren ve genel olarak gençliğin, özel olarak da genç işçilerin, çırakların politik olarak örgütlenmesi için mücadele eden ve bu konuda ciddi adımlar atan GSB'nin Gazi Osman Paşa (İstanbul) şubesinin üyesi Muharrem Çivikıran arkadaşımız evinde ölü olarak bulundu. İzmit, Merzifon,. Aydın şubeleri faaliyetten men edildi.

Bundan bir süre önce de Ankara Merkez şubemiz polisce basılmış, Merkez şube saymanı arkadaşımız gözaltına alınarak tutuklanmıştır. Daha sonra da hiçbir gerekçe gösterilmeksizin bu şubemiz kapatılmıştır. İstanbul'da eski genel sekreterimiz Mustafa SATIŞ arkadaşımız hala tutuklu bulunmaktadır. Daha sonra Gaziosmanpaşa Şubemiz yönetici ve üyeleri olan beş arkadaşımız da tutuklanmıştır.

Geçen yıl TÜM-TOR-İŞ Sendikasının Büyük Çiğli'de düzenlediği "İşçi Gecesi" nde "Komünizm propagandası yaptıkları gerekçesiyle halk ozanlarından Aşık Devrimi, Aşık Ceylani, Aşık Özcan Türkmenoğlu, Aşık Nazım Devrim ve İzmir Merkez Şubesi üyemiz Hüsnü Uçar arkadaşlarımız 12 Şubat 1976 Perşembe günü İzmir DGM'ce tutuklanmışlardır.

Sonuç olarak, dört şubemiz kapatılmış, ondan fazla üyemiz de tutuklu bulunmaktadır.

Genel olarak, işçi sınıfı üzerindeki baskı ve terör uygulamalarından ve demokratik, sosyalist örgütleri kapatarak çalışmalarından men etmek isteyen burjuvazi; bir yandan işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini bölmek ve engellemek, diğer yandan da bu mücadeleyi örgütsüz bırakmayı amaçlamaktadır.

Genel olarak, işçi sınıfı ve emekçi halkımız, ilerici, devrimci örgütler üzerindeki, özel olarak da GSB üzerindeki baskı ve terör uygulamalarını şiddetle protesto ediyoruz.

Bu faşist baskı ve terör uygulamaları bizi yıldıramıyacaktır. Biz gençliğin merkezi örgütünü yaratmak için açtığımız mücadele bayrağını sonuna kadar dalgalandıracak ve daha da yükseklerde tutacağız... Bu mücadelemizi hiçbir güç.. hiçbir engel durduramıyacaktır...

"Yarınlar çökmekte olan kapitalizmin ve onun pis kenefi faşizmin değil, tüm emekçi halkların ve ilerici insanlığın gözlerini diktiği yüce SOSYALİZM'indir."

GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ (GSB)
İzmir Merkez Şubesi

BASINA AÇIKLAMA

Bugün liseliler üzerine yapılan anti-demokratik uygulamalar özünde işçilere, köylülere, tüm çalışanlara, üniversite öğrencilerine yapılan faşist baskılardan ayrı düşünülemez. Çünkü orta öğrenim gençliğinin «DEMOKRATİK LİSE» kavgası genelde halkımızın verdiği demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Fakat demokrasiden sadece özgürce halkı sömürmeyi anlayan egemen sınıflar ve onların uşakları her türlü demokratik hareketе saldırmaktadırlar. Bunun son örnekleri, jandarmanın ELKA işçilerinin grevine saldırması, SSK'da işçilerin memur yapılması, Tophane'de devrimci gençlere ateş açılması ve bir arkadaşın katledilmesi, bir başka arkadaşın polis tarafından işkencede öldürülmesi ve Maltepe Fenerbahçe liselerinde, demokratik lise mücadelesi veren arkadaşların siyasi nedenlerle okuldan uzaklaştırılmalarıdır. Bizler, özelde lise gençliğine, genelde tüm demokratik hareketlere ve örgütlere yapılan faşist baskı ve saldırıları protesto eder, korkmadan, yılıp usanmadan, sonuna kadar mücadelede kararlı olduğumuzu bildiririz.

— KAHROLSUN FAŞİZM
— KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM SİSTEMİ
— YAŞASIN BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ MÜCADELESİ
— YAŞASIN ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK LİSE KAVGASI
— ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ ve BÖLGESEL LİSE DERNEKLERİ İÇİN İLERİ.

Maltepe lisesi
Küçükyalı lisesi
Erenköy kız lisesi
Kartal ticaret lisesi
Kartal lisesi

Gözlemci olarak katılan
Genç Sosyal-Devrimciler Birliği (GSB)
Maltepe şubesi

Samandag Lisesinde Boykot

Bir süre önce, Samandağ Lisesinde öğrenciler tarafından başlatılan boykot kararlı bir şekilde devam etmektedir.

Daha önce Samandağ Lisesinde öğretmenlik yapmakta olan Mehmet Okuyan, para karşılığı «not» tesbit ve isbat edilmişti. Ve ilçeden Hassaya sürüldü. (Burada ülkü-Bir isimli dernekte aktif bir üyelik yapar) MC hükümeti bu şahsı, iktidara geçer geçmez Samandağına bu sefer Müdür olarak gönderdi. Gaye açıktır. Samandağ halkına yeni provakosyon tezgâhları kurmaktı. Yapılacak dedikodularla, halk arasında «din ve ırk» halkın, düzen ve yoz eğitimine karşı güçlenen ve gelişen mücadelelerini saptırmaktı. Ancak bilinçli ve isabetli bir kararla, öğrenciler boykota başladılar. Boykotu veliler ve Samandağ halkının tümü yakından desteklediler. Bunun üzerine Mehmet Okuyan, haftalık rapor alarak okuldan uzaklaşınca, öğrenciler yeniden derse girdiler. Fakat bu sefer rapor süresi biten MC'nin müdürü faşist Mehmet Okuyan okula döndü. Öğrenciler tekrar boykota başladılar. Boykot velilerin ve Samandağ halkının da desteğini alarak 62 gündür devam etmektedir.

Ülke çapında ve Samandağda orta öğrenim gençliğinin bu haklı eylemlerinin nedenlerini biz,

devamı sayfa 11'de

Turgutlu lisesinde mücadele!

TURGUTLU LİSESİNDEKİ FAŞİST İDARE MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEYECEKTİR

Okullarımızda faşist öğretim üyeleri, faşist idareler sosyalist öğrencilere baskı yapmaktadır.

Fakat öğrenciler: sermayenin uşaklığını yapan ne faşist öğretim üyeleri nede faşist idareler Turgutlu Lisesi öğrencilerinin, İşçi sınıfı yanında bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm kavgasında yer almalarını ENGELLEYEMEYECEKLERDİR.

Turgutlu Lisesesindeki sosyalist öğrenciler okul kollarında görev almıştır. Bu kollarda öğrencilerin çıkarları doğrultusunda çalışmaya başlanmıştır. Bu şekildeki çalışma devrimci arkadaşlara yeni arkadaşlar kazandırmıştır. Bunun karşısında tedirgin olan sermayenin uşaklığını yapan faşist idareler okul kollarını sermayenin çıkarları doğrultusunda çalıştırmak için girişimde bulunmuştur. En somut örneği: Tiyatro kulundaki öğrenciler «Teneke»yi oynamak istemiş Faşist idare hiç bir şey göstermeden reddetmiştir. Daha sonra «Keşanlı Ali... vs.» götürülmüştür. Yine red edilmiştir.

Ve sonuçta şöyle der «Siz çocuklar Hürrem Sultanı oynayın arkanızda ben varım» öğrenciler kostum pahalı olduğunu bunu yaratamayacaklarını söyleyince «Ben kostüm için size 6000 TL. sı veririm. Yeterki oynayın» demiştir.

Görülüyorki burjuvazi okulun eğitsel kollarını kendi lehinde işletmek için idareyi ele geçirip bir

devamı sayfa 11'de

Patronlar Turgutlu'daki Kürt ve Türk işçilerin kardeşligini bozamıyacak.

Turgutlu toprak sanayinin yoğun olduğu, otuza yakın kiremit-blok fabrikalarının bulunduğu sanayi merkezlerinden biridir. Turgutlu'nun sanayi merkezi haline gelmesi doğal olarak köylerin sınıfsal yapısını bozmuş ve köylüler (yoksul köylüler) devamlı olarak işçileşmeye başlamıştır. Bundan başka doğuda jandarma baskısından, ırkçı, kafatasçı, şoven baskılardan açlıktan, sefaletten bıkan Kürt emekçilerin yerleştiği sanayi merkezi haline gelmiştir.

Patronlar önceleri Kürt işçilere iki elle sarılmışlardır. Dillerinin kürtçe oluşu (Böyle olması gerek) Turgutlu'nun yabancısı oluşları, kendi haklarını arayamamaları ve sendikaların patroncu sendika oluşları (Çimsel-İş) Patronların işine yaramış ve Kürt emekçileri devamlı olarak ağır angarya işlerde düşük ücretle çalıştırmışlardır.

Daha sonra Turgutlu'da gelişen devrimci mücadele ile Kürt ve Türk işçilerin birliği belli ölçülerde sağlanmıştır. Gelişen devrimci mücadele karşısında devrimci hareketi bastırmak için göstermelik grev kararı alan sarı sendika Çimse-İş kararı geri tepen silah olmuştur. Kürt ve Türk işçileri grevin okul olduğunu çok iyi kavramışlar ve sorunlarının birlikte çözümleyeceklerini yakından görebilmişlerdir. Grev kırıcılığı yapan patron için Kürt ve Türk işçiler birlikte İstanbul-Ankara asfaltını kapatmışlar ve yine karakol ve adliyeyi sararak hep beraber «Kahrolsun Patronlar» «Kahrolsun Faşizm» diye bağırmışlardır. Patronlar kendi sonlarının Kürt ve Türk işçilerinin birliği ile sona ereceğini bildiği için Kürt ve Türk işçilerini birbirine düşman etmey başlamışlardır. Daha sonra fabrikalardaki kürtleri çıkarmaya, gelen kürt işçilere de küstahca biz fabrikaya kürt işçi almıyoruz demeğe başlamışlardır. Patronlar yine Kürt-Türk işçilerinin birliğini bozmak için Türk işçilere, Kürt işçiler Turgutlu'ya gelmeselerdi, ücretler yüksek olacaktı. O zaman gül gibi geçinecektiniz diyerek Türk işçiler içersinde Kürt düşmanlığı yaratarak Kürt-Türk işçilerinin birliğini bozmayı amaçlamaktadırlar. Fakat patronlar için önemli olan kâr, kâr en fazla kâr olduğunu çok iyi biliyoruz. Kürtler Turgutlu'ya gelmemiş olsalar bile ücretler yine düşük olacaktı. İşçiler açlıkla, perişanlıklah astalıkla boğuşacaklardı. Çünkü patronların düzeninin yani kapitalist düzenin yasası budur. Patronlar Kürt-Türk işçilerinin birliğini bozmak ve Kürt düşmanlığını yaymak için köylere kadar bile gitmektedirler. Topsan blok-kiremit fabrikası patronu Cepnidere köyüne giderek fabrikasındaki tüm Kürtleri atacağını fabrikaya Cepnidere köylülerini alacağını söylemiştir. Fakat patrfon umduğunu bulamamış ve köyden eli boş dünmüştür. Patronlar köylere giderek

devamı s.11'de

GSB BÜYÜK KONGRESİ AÇIŞ KONUŞMASI

Yasin Çağırankaya

ARKADAŞLAR,

Genç Sosyal Devrimciler Birliği Derneğinin 1. olağan Genel Kurul Toplantısını açıyorum. Kuruldüğundan itibaren Sosyalizmi gençliğe yaymak, sosyalist gençliği bağrında toplamak için mücadele veren örgütümüz, bu yolda dikkate değer başarılar kazanmıştır. Şüphesiz alınan bu yol katedilen bu başarı keskin sınıf mücadeleleri şartları içinde derneğimizin bir bütün olarak yöne[illegible]i ve üyelerinin ortak çabalarının bir ürünüdür.

ARKADAŞLAR,

Derneğimiz ilk kurulduğu günlerde her türlü sağ-sol oportünizmin engelleyici ve yıkıcı çabasını üzerine çekti. Onların GSB'nin gençlik içinde var olmasına, GSB'nin gençliği sosyalist bilimin ilkeleri ışığında gençliğin daha geniş kitlelerini eğiterek tutarlı sosyalist çizgiye çekmeye karşı çıkmalarının nedenlerini gayet iyi biliyoruz. Onlar her zaman olduğu gibi bugünde, tutarlı işçi sınıfı biliminin ilkelerinin vârlığına ve yeşermesine karşı çıkacaklardır. Sağ ve sol oportünizmin bu başarısız çabalarının yanısıra, burjuvazide baskısını ve engellemesini üzerimizden eksik etmedi. Oportünizm yalan ve demogojilere dayanan tecritçi politikalarının yanısıra, burjuvazinin baskısı karşısında bugün halen dimdik ve daha güçlü olarak ileriye doğru daha emin adımlarla yürüyorsak bunun en başlıca sebeplerinin neler olduğunu açmakta yarar var. Bizce bu sebepleri başlıca şunlarda aramak gerekir.

— GSB üye ve yöneticilerinin işçi sınıfı ve onun bilimine olan sarsılmaz inançları, sosyalizmin gelecek zaferinin kaçınılmazlığına olan sonsuz bağlılıklarında aramak gerekir.

— Üye ve yönetici GSB lilerin sosyalizme olan inançlarını, örgüt içinde sosyalist yoldaşlık ilişkiler haline getirebilmeleri, sosyalizmin teori ve pratiğini birleştirerek teoriyi canlı bir şekilde pratiğe geçirebilmede, bütünsel, bir makina gibi intizamlı çalışmalarında aramak gerekir.

Örgütsel başarının yaratıcı en önemli nedenleri bunlardır ve bize düşen görev de bu doğru anlayışı gelecekte yapacağımız çalışmalara da ışık tutmak için daha sıcak ve canlı tutmaya var gücümüzle çalışmak olmalıdır.

ARKADAŞLAR

Birlikte sağlanan ve bize yeni başarılar kazandıran bu gelişim karşısında sadece öğünmekle yetinip, hatalarını göremeyen sadece böbürlenen insanlar mı olacağız? Şüphesiz ki hatalarını görüp anlamayan, bu hataların nedenlerini dikkatlice araştırıp incelemeyen, bunları giderme yolunda adım atmayan her hareket adı ne olursa olsun işçi sınıfı hareketi olamaz. Bu bakımdan burada sadece yapılan başarılı işlerden değil, yapamadıklarımızdan da, yanlışlardan da bahsetmek, nedenlerini titizce ele alıp dikkatli bir şekilde irdelemek gerekir.

ARKADAŞLAR

En genel hatlarıyla nasıl bir dünyada ve çağda yaşıyoruz? Bu soruya burada kısa da olsa değinmek istiyoruz.

Bilindiği gibi çağımız emperyalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Çağımız emperyalizmin günbegün mevziler kaybettiği, sosyalizmin günbegün mevziler kazandığı çağdır. Başta sosyalist kamp olmak üzere, ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklar ve kapitalist ülkelerin işçi sınıflarının emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı vermiş oldukları bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm kavgası daha bir güçlenmekte, sosyalist sistemle emperyalist sistem arasındaki çelişki sosyalizmin zaferi doğrultusunda çözümlenmektedir. Tüm dünya halklarının mutlu ve özgür yaşamı bu çelişkinin sosyalizm lehine nihayet bulması ile gerçekleşecektir.

Tarihi gelişimin zorunlu sonucu olarak her gün gerileyen emperyalizm daha bir saldırganlaşmaktadır. Ancak ne var ki onun bu militarist, şovenist politikası kaçınılmaz sonunu daha da yakınlaştırmaktadır. Emperyalizm gittikçe derin bir ekonomik kriz içine düşmüştür. Derinleşen ekonomik kriz emperyalistler arası çelişkiyi keskinleştirmekte, bu çelişki emperyalizmin çöküşünün hızlanmasını sağlamaktadır. ABD, AET ve Japon emperyalizmi arasındaki ekonomik ve politik çatışmaları burjuvazinin kitle haberleşme araçlarından rahatlıkla izleyebiliyoruz. Emperyalizm kurtuluşu, sömürüde, baskıda, zülumde aramaktadır. Ancak kendilerine yarı bağımlı ve bağımlı ülkelerin işçi sınıfının, emekçi halkın, gençliğin verdiği bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm kavgası emperyalizme darbeler indirmekte, tüm insanlığın kurtuluşuna bir adım daha yaklaşılmaktadır.

Bu gün dünyanın üçtebirinde işçi sınıfı iktidardadır ve bu ülkelerde işçi sınıfı büyük toplumsal yaratıcılığını her gün ispat etmekte, sosyalizmin ve sınıfsız toplumun inşaasını tamamlamaktadır. Bu gün dünyada mazlum halkların emperyalizme karşı verdikleri mücadele büyümekte yeni destanlar yazmakta, yeni zaferler elde etmektedir. Son yılda Vietnam, Laos, Kamboçya, Mozambik ve şimdi Angola'nın elde ettiği kalıcı zaferler, yeni ve bambaşka bir dünyanın habercileridir.

ARKADAŞLAR

Yine en genel hatlarıyla Türkiye'ye bakıldığında da şunları söyliyebiliriz.

Ülkemizde de emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı verilen mücadele ellibeş altmış yılı içerir. Genel olarak emperyalizmin içine düşmüş olduğu ekonomik kriz bu güne dek ülkemize de yansımış, hakim sınıflar baskı ve zulüm politikalarını bu güne dek sürdürebilmişlerdir. Bir çok hükümetler değişmiş, işbaşına gelen her hükümet var olan ekonomik bunalımı emekçi halkın üzerine bindirmiş, zamlar vergiler, grevleri erteleme vb. uygulamalarla ekonomik baskı alabildiğine artırılmıştır. Tek tek sosyalistler, ilericiler, demokratlar yurtseverler hedef alınmış yıllarca cezaevlerinde tutulmuş, öldürülmüşlerdir. Fakat bu uygulamaların hiç birisi de işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, gençliğimizin mücadelesini durdurmamış, aksine mücadelenin güçlendiği, bir çok mevzilerin kazanıldığı görülmüştür.

Bu günkü duruma bakıldığında; var olan ekonomik bunalım ve bunun siyasete yansımasıyla istikrarlı bir hükümet kurulamamakta 12 Mart'tan bu yana koalisyonlar ve ara hükümetler işbaşına getirilmektedir'. Bu hükümetler, hakim sınıfların kısa vadeli çıkarlarını ilk etapta göz önünde tutmakta, parlamento aracılığıyla ve fiilen faşizan uygulamalar sahneye konmaktadır. Ardarda halkın en temel ihtiyaçlarına zamlar gelmekte, grevler engellemekte, çeşitli demokratik ve sosyalist kuruluşlar kapatılmakta, soyalistler, ilericiler, yurtseverler içeri atılmakta kişiler kurşunlanmaktadır. Tüm bunları haklı göstermek için de özellikle gençlik içinde provakasyonlar düzenlenmekte ve ardından anarşi çığlıkları atılmaktadır.

Özellikle MC'nin işbaşına gelmesiyle baskı ve faşizan uygulamalar daha bir artmış, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın ve gençliğin demokratik mücadelesi bir çok anti-demokratik kanunlarla ve fiili uygulamalarla durdurulmaya çalışılmıştır. Tüm dünya ülkeleri arasında prestijini kaybeden MC hükümeti, bir dar boğa girmiş, içte de tekelci burjuvaziye karşı prestiji sağlayamamış, ayakta kalabilmek için türlü oyunlara başvurmuştur ve vurmaktadır da. Ekonomik dar boğazdan kurtulmak için kredi imkanları araştırılmış «beynelminel komünizm» çığlıkları atılırken Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği ile temaslara başlanmıştır. Sosyalistlere, ilericilere, sosyal-demokratlara yüklenerek tüm bu olanları onların üzerine yıkmaya çalışmıştır. Bütçe görüşmelerinin başladığı şu günlerde, habire anti-demokratik kanunlar çıkarmaya uğraşmakta ve fiilen baskı yöntemlerini genişletmektedir. Bu arada derneğimiz üzerine yapılan baskılara da değinmeden geçemiyeceğiz.

Çeşitli demokratik ve sosyalist örgütlere yapılan bu baskıların paralelinde derneğimiz üzerindeki baskılar şubelerimizden merkeze kadar uzanmış, hemen hemen bütün şubelerimiz merkez dahil olmak üzere polis tarafından basılmış ve bir çok arkadaşımız tutuklanmıştır. Önceleri Anadoludaki şubelerimizden başlıyarak yoğunlaşan baskı, bir gün içinde tüm İstanbul şubelerinin ve merkezin polisce basılmasıyla somutlaşmıştır. Önce Merzifon Şubesi, ardından İzmir Şubesi, Aydın ve Urfa Şubeleri valilik emrince faaliyetten menedilmiştir. İstanbul'da ise özellikle Gaziosmanpaşa Şubesine baskılar artırılmış, gerekçesiz nedenlerle kongresi yaptırılmamıştır. GOP Şubesinin kongre tarihine kadar şube olduğu kabul edilmek istenmemiş, her ne hikmetse kongre tarihinin ertesi günü şube olduğu kabul edilivermiştir. GOP Şubesi üyemiz Muharrem arkadaşın öldürülme olayı ile ilgili olarak yapılan baskı bu şubemizde had safhaya ulaşmıştır. Yapılacak cenaze töreni türlü nedenlerle engellenmeye çalışılmış ve törenin olduğu günü akşamından başlamak üzere bir kaç gün öncesine kadar özellikle GOP Şubesi üyelerimizin bir çoğu evlerinden aranmış, bir kısmının ifadeleri alınmış bırakılmış, bir kısmı ise hâlâ bırakılmamıştır. Muharrem arkadaşımızın ölümü ile ilgili olarak ifadesi alınan arkadaşlara öldürülme olayıyla ilgili bir kaç soru sorulduktan sonra, tüm sorular derneğin faaliyetlerine, örgütlenme anlayışına yönelmiştir. Sadece İstanbul'da bu güne dek altı arkadaşımız göz altına alınmıştır ve hâlâ tutuklu bulunmaktadır. Maltepe Şubesi bu güne dek hiç bir arama emri olmadan bir kaç kez basılmış, arkadaşlarımız Şubeye götürülerek derneğin çalışmaları ile ilgili soru yağmuruna tutulmuşlardır. Daha bir kaç gün önce Ankara Merkez Şubesi başımız göz altına alınmıştır'. Başkan arkadaşımız
şımız göz altına alınmıştır' Başkan arkadaşımız
bırakılmasına rağmen, diğer arkadaşımız henüz bırakılmamıştır. Yine İzmir Merkez Şube başkanı ve Aydın Şubesi başkanı arkadaşlar da, Aydın Şubesinin basılmasından bu yana hâlâ bırakılmamışlardır.

Onlar bu yöntemlerle bizi sindirebileceklerini sandılar. Ama yanılıyorlar. Çünkü gelecek bütünüyle bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi verenlerin olacaktır.

Onlar bu yöntemlerle bizi sindirebileceklerini sanıyorlar ama yanılıyorlar. Çünkü bu baskılar bütünüyle bizi, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm uğrunda mücadele verenleri daha da birbirine kenetlendiriyor, daha da çelikleştiriyor. Düne nazaran sosyalist hareket bu gün faşizme karşı daha güçlü.

Onlar bu yöntemlerle bizi sindirebileceklerini sanıyorlar. ama yanılıyorlar. Çünkü bizim birliğimiz inançsızların döneklerin birliği değil sosyalizme derin inanç besliyenlerin sosyalist ülküyü hayatıyla özdeşleştirenlerin birliğidir. Bizim birliğimiz yüce bir amaç uğruna kurulmuştur ve bu amacın hayal olmadığını da tarih defalarca ispatladı, ispatlıyor, ispatlıyacak da.

ARKADAŞLAR

Yukarıda en genel hatlarıyla açıklamaya çalıştığımız bu şartlar altında kısaca örgütlenmemize değineceğim. Kısa olacak çünkü biraz sonra arkadaşlarım çeşitli konularda yeterli açıklığı getireceklerdir.

Derneğimiz kuruldüğundan bu yana ge[illegible] çeşitli kesimlerinin örgütlenmesiyle ilgili olarak soyut bir takım genelleme lâflarla sorunlar üzerine eğilmemiş, örgütlenmeyle ilgili somut çalışma, örgütlenme önerileri getirmiş ve bu zamana değin kendisini pratikte sürekli doğrulayan ilkeler getirmiştir. Bilindiği gibi derneğimiz kurulduğunda gençliğin emekçi gençlik-aydın gençlik şeklinde gördüğünü, gençlik deyince üniversite gençliğinin anlaşılmaması gerektiğini devamlı vurgulamıştı. Gençliğin her kesiminin akademik, demokratik ve mesleki örgütlenmesinin gerektiğini ayrıca yine her kesimden sosyalistlerin ayrı merkezi sosyalist bir yığın örgütün de toparlanmasının gereğini de vurgulamıştı. Bu anlayışa uygun olarak hem gençliğin çeşitli kesimlerindeki sosyalist unsurlar derneğimiz çatısı altında toparlanmaya çalışılmış ve yukarıda da değindiğimiz gibi, onların ayrıca akademik, demokratik ve mesleki örgütlenmeleri ile ilgili somut öneriler ve ilkeler getirilmiştir. Üniversite gençliğinin örgütlenmesi ile ilgili olarak federasyonlaşma ilkesi getirilmiştir. Ve hemen ardından çeşitli guruplarla ilişkilere geçilmiş ve federasyon çalışmaları somuta [illegible]

devamı sayfa 11'de

GENÇ İŞÇİLERİN SORUNLARI VE MÜCADELESİ

sendikacı gözü ile

SORULAR :

SORU: Bütün iş kollarında olduğu gibi sizin işkolunuzda da çıraklar hunharca sömürülmekte, sendikasız sigortasız çalıştırılmakta ve dayak küfür gibi baskıların yanı sıra angaryaya tabi tutulmaktadırlar. Bu genç işçileri sendikalaştırmak ve sigortalaştırmak için bir çalışmanız var mı?

SORU: Her türlü sosyal haktan yoksun olan çıraklar devamlı iş kazalarıyla karşı karşıya kalmaktadırlar örnekleri çok görülen iş kazaları hakkında ne düşünüyorsunuz? Sendika olarak görevleriniz nelerdir?

SORU: İş kanunundaki 5. maddenin iptal edilmesi icin bir calışmanız var mı?

SORU: DİSK Genel Kongresinde çıraklar hakkında alınan kararlar uygulanmakta mıdır?

SORU: Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB) nin açtığı çıraklarla ilgili kampanya hakkında ne düşünmektesiniz?

SORU: GSB çıraklarla ilgili kampanyayı sendikalar ve çeşitli demokratik kuruluşlarla ortaklaşa yürütmeyi düşünmektedir. Bu konuda siz ne düşünüyor sunuz?

Basın-İş sendikası Aydın şubesi başkanı Mehmet Yalçınla yapılan röportaj :

MEHMET YALÇIN: İş kolumuzda çırak işçi kardeşlerimiz diğer iş kollarında olduğu gibi hunharca sömürülmektedir. İşverenler kalifiye ve kıdemli işçilerin örgütlülüğünden ve giderek bilinçli direnişlerinden kaçmak için son günlerde iş yerlerinde genellikle 16 yaşından küçük olan çocukları çalıştırma yolunu tercih etmekte ve bunun için hertürlü çabayı göstermektedirler. Çıraklık yasası aracılığıyla genç işçileri uzun vadeli sömürü mekanizmasını sürdürmektedirler. Biz bunu önleyebilmek için yaptığımız toplu-iş sözleşmeleri ile bu sömürü mekanizmasını engelleyici maddeler koymaktayız. Ayrıca eğitim çalışmalarımızla da çırakların velileri kanalıyla sendikamıza bağlamaya gayret ediyoruz. Basın-İş sendikası olarak sermayenin en azgın sömürüsüne maruz kalan kendi iş kolumuzdaki çırakların yanısıra diğer iş kollarındaki çırakların da sendika ve sigortalaşması için çalışmalarımız olmaktadır.

MEHMET YALÇIN: Bu günkü 1475 sayılı iş yasası ile 275 sayılı grev ve lokavt yasasının adının yasa olmasına rağmen işçi sınıfının gündemdeki ihtiyaçlarını karşılayacak yeterlikte olmadığı gibi tam tersine işçi sınıfının haklarını alabilmesine engel teşkil etmektedir. Her ne kadar toplu sözleşmelerle bazı tedbirler getiriliyorsa da ülkemizde 100 binlerce sendikasız işçinin sürekli olarak sömürülmesini önleyememektedir. Bu yasaların süratle kaldırılması için çalışılmaktadır. Burjuvazi, işçi sınıfının yaşamını sürdürecek şekilde yasaların çıkması için zorlanmalıdır.

MEHMET YALÇIN: Bu konuda sendikamızın genel olarak çalışmaları bu yönde yoğunlaşmıştır. İşçi sınıfının kısa vadeli ve uzun vadeli başarıları bu günkü ortamda devrimci sendikaların devamlı çalışmalarına bağlıdır.

MEHMET YALÇIN: DISK'in tutarlı çalışmaları bellidir. Alınan kararlar en etkin şekilde uygulanır. Çıraklar hakkında alınan kararlar mutlaka uygulanacaktır.

MEHMET YALÇIN: GSB'nin çıraklarla ilgili çalışmalarını olumlu karşılıyoruz. Gerek bölgesel gerekse Türkiye çapında afişlemeler, bildiriler ve kampanyalarla yapılan çalışmalar sendikalaştırma çalışmalarımızı kolaylaştırmıştır. Bundan böyle buna benzer çalışmaların, çırakların, kalfaların sendikalaştırılması ve sigortalaştırılması velhasıl patron sömürüsünden bir miktarda olsa kurtarılması için çok faydalı olacaktır

MEHMET YALÇIN: Devrimci mücadelenin demokratik örgütlerin bütünsel çalışmalarıyla daha etkili olacağı aşikardır. İşçi sınıfının alınmış olan haklarını koruyabilmek ve daha yeni mevziler elde etmek için demokratik örgütlerin organik bağla katkıda bulunması gereklidir.

TÜMTOR-İŞ Genel Başkanı Murat Dilli ile yapılan röportaj

Cevap: 1 — Çırak işçilerin sorunlarını, ülkemizdeki ekonomik politik sistem bütünü içinde ele almak gerekir. İçinde yaşadığımız emperyalizme bağımlı finans-kapital ve ortaklarının egemen olduğu kapitalist sistem gereği var olan işsizlik, üretim becerisinde uzmanlaşmamış işçilerin iş bulma olanaklarının gitikçe azalması, emekçi sınıf kökenli gençlerin okuma olanaklarınım egemen güçlerce engellenmesi ve içinde bulundukları yoksulluğun küçük yaşta üretime katılmaya zorlaması, özellikle orta burjuvazinin varlığını sürdürmek için ucuz işgücüne olan hayati ihtiyacı gibi nedenler, işçi ve yoksul sınıf kökenli çocukları çıraklığa zorlamaktadır.

Çeşitli işkolarında çıraklar, çok kötü çalışma koşulları altında, küfür ve dayakla, sembolik denecek derecede düşük ücretle, 10-14 saat sigortasız, iş kanunu ve sendikalaşma hakları, egemen güçlerce gaspedilmiş olarak kölece çalıştırılmaktadırlar. Bu konuda GSB'nin çıraklarla yaptığı röportajlarda somut örnekler vardır.

TÜMTOR-İŞ (Tümtarım ve Orman İşçileri Sendikası) olarak, Devrimci sınıf sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda, bugünedek örgütlenmesi ve ekonomik haklarını alması uğruna etkin mücadele edilmeyen, dağınık ve örgütsüz oluşundan dolayı TARIM KAPİTALİSTLERİNCE İş kanunu ve sigorta kanunu kapsamı dışında tutulan, yasal hakları gaspedilen sayıları yaklaşık devamlı ve mevsimlik işçiler olarak toplam on milyonu bulan tarım, Orman ve Su Ürünlerinde çalışan işçileri örgütleyerek, örgütlü mücadelemizle sorunlarımıza çözüm getirme kavgası içindeyiz. Ancak mücadelemiz işçi sınıfı mücadelesinin bir parçasıdır. Tüm sorumlarımızın çözümünün işçi sınıfı ve tüm emekçi kitlelerin kurtuluşu olan sosyalizmle olacaktır.

Çırakların sorunlarıyla, işkolumuzdaki işçilerin sorunlarının ortak noktaları vardır. Şöyle ki, Tarım işkolundaki, işçiler ve çıraklar anti-demokratik 1475 sayılı işkanunun 5. Maddesiyle işkanunu kapsamına alınmamışlardır. Çıraklar ve Tarım işçilerinin sigorta hakları egemen güçlerce engellenmiştir. Her iki kesimdede 8 saatlik iş günü süresi uygulanmamaktadır.

İşçi sınıfı bugün sahip olduğu ekonomik-demokratik haklara, örgütlü olarak kapitalistlere karşı verdiği, uzun, kahırlı mücadelesiyle elde etmiştir. Tarım İşçilerinin ve Çırakların ekonomik-demokratik haklarını egemen güçlerden söke söke almalarının ve üzerlerindeki insanlık dışı baskı ve sömürüyü son vermeleri örgütlü olarak verecekleri ekonomik ve siyasi mücadele sonunda gerçekleşecektir. Biz TÜMTOR-İŞ Sendikası olarak 1475 sayılı antidemokratik işkanunundaki 5.13.17. Maddelerin kaldırılması ve Tarım iş kanunun çıkması uğruna mücadele ediyoruz. Çırakların, çıraklık kanununun çıkması, mesleki eğitim, sendika hakkı, sigorta hakık uğruna örgütlü mücadele etmeleri bu mücadelede başta devrimci sendikalar olmak üzere tüm demokratik örgütlerin çırakların yanında yer alması gereğine inanıyoruz.

2 - İşkazalarının nedeni, kapitalistlerin az masrafla azami kâr elde etme hırsıdır. Bu nedenle, patronlar işyerlerinde işgüvenliği ve sıhhi çalışma kurallarını sağlamamaktadırlar buda işkazalarına neden olmaktadır. Çıraklar Sendikalarda örgütlenerek verecekleri mücadeleyle işkazalarına karşı belli önlemleri alması için patronları zorlayabilirler. Toplu sözleşmeler ile iş kazalarını azaltıcı durum yaratabilirler.

- Tüm TOR-İŞ Sendikası olarak anti-demokratik 1475 sayılı işkanunun 5.13.17 Maddelerinin kaldırılması Tarım iş kanunun çıkması için mücadeleye kararlıyız.

4 - DİSK genel kurulunda alınan kararların uygulanıp uygulanmadığı konusunda bilgi sahibi değilim.

5 - GSB'nin başlattığı ve sistemli olarak sürdürme çabası içinde olduğu kampanya çıraklar üzerinde ve kamu oyunda yararlı etkiler doğurmuştur.

6 - GSB bu günedek çırak sorunuyla ilgili sürdürdüğü çalışmalar da, devrimci Sendikalar ve demokratik kuruluşlarca yeterli bir desteğe sahip olmadığı için bu çalışmada daha ileri somut adımlar atması gecikmiştir. Diğer kuruluşların desteği sonunda yapılacak ortak mücadeleyle çırakların sorunlarına somut çözüm getirilmesi kolaylaşacaktır. TÜMTOR-İŞ olarak bu alanda verilmekte olan mücadeleyi destekliyoruz.

çırak gözü ile

KONFEKSİYON ÇIRAĞI OSMAN ÇEK İLE YAPILAN ROPÖRTAJ

Soru 1: Adınız Soyadınız?
Yanıt 1: Osman Çek
Soru 2: Doğdunuz yer ve yıl?
Yanıt 2: Osmancık, 1956 doğumluyum.
Soru 3: Çalıştığınız yer
Yanıt 3: Hazır elbiseci.
Soru 4: İşinizden memnunmusunuz, memnun değilseniz neden?
Yanıt 4: Memnun değilim, çünkü haftalığım az. Küfür dayak, onur kırıcı sözlerinin en adisini işitiyorum.

— Küfür, dayak, onur kırıcı işitmene rağmen işi bırakıp başka yere girsen ne olur. Engelleyen sebepler nedir?

— Bunları sıra ile yanıtlayalım.

1. Annem, babam işi bırakıp, başka yere gir-

diğimde beni işime saygısızlık olarak niteliyor. Bu iş görmez, bu adam olmaz gibi sözler savunuyor. Her ne pahasına olursa olsun ustaya saygı göstermemi, Sanatımı bütün güçlükiere rağmen öğrenmemi istiyorlar.

2. Ustam: diğer ustaları tanıyor. Bunların hepsi birbirinden haberli, diğer gireceğim yere haber salıyor. O çocuk, hırsızdır. Ustasına karşı saygısızdır. Daha bir sürü laflar uydurup başka yerde çalışmama engel olabiliyorlar.

Bu nedenle aynı iş yerinde çalışıp patrona hizmet etmek zorunda kalıyorum. Veya bu sanatı bırakmam gerekiyor. Doğrusu güçlüklerin, baskıların, çilelerin, onur kırıcı sözlerin hepsini, diğer çırak, kalfa arkadaşlarım gibi üzerimde taşıyorum. Bu nedenlerle işimden memnun değilim.

Soru 5: Kaç saat, kaç senedir çalışıyorsun? Kaç lira haftalık alıyorsun? Aldığınız haftalık yetiyormu? Yetmiyorsa neden?

Yanıt 5: Kışın 14 saat çalışıyorum. Yazın 17,18 Saat çalışıyorum. 3 Yıldır çalışıyorum. 100 lira haftalık alıyorum. Sendikam, sigortam yoktur. Aldığım haftalık yetmiyor. Çünkü Elbise, ayakabı, bazı günlük ihtiyaçlarım olduğu için az geliyor. İyi bir beslenme olmasa da günde 8 Lira kadar yemak parası, çay parası gidiyor. Tıraş hamam, giyecek gibi sorunla ihtiyaçlardan yoksun kalıyorum. Hafta sonunda sağa sola borcum olmakla birlikte elimde gazete param bile kalmıyor.

Soru 6: Okumak istedinizmi? Okuyamadıysan neden?

Yanıt 6: Çevremin, ailemin etkis temelden okuma sevgisi aşılamadı. Okuduğum okulda iyi temel oluşturamadım. İçimden okumak. Memleketimize, köyüme, yoksul işçi kardeşlerime yardım etmek geliyordu. Fakat ailenin maddi durumu, çevre ilişkilerinin durumu okumama, bilgisiz, cahil kalmama neden oldu. Buna rağmen cahil kalmamak için Sınıfsal Bilince varmak için kitap, gazete, dergi okuyorum. Özellikle bir çırak olarak Sosyalist Gençlik gazetemizi okuyorum. Bizim sorunlarımızı daha iyi anlatıyor.

Soru 7: İlerde mesleğinle ilgili bir işyeri açabilirmisiniz, açamazsanız ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Yanıt 7: Mesleğimle ilgili dükkan açma olanağım zor. Çünkü bir dükkan en az 40-50 bin liraya çıkar. Oysa bu parayı temin etmem güç.

Ne satacak arsam, ne bir iş yerim, nede başka yerden gelen bir yan gelirim var. Borçla filan bir dükkan açacak olsam, borcu ödeyip. Kendime para kazanana kadar, ömrümün yarısı gider. Böylece ömrüm karanlıklar içersine boğulacak. Patronlara hizmet etmek, Bir insan olarak diğer insanlara kulluk etmek zorunda kalacağız.

Soru 8: GSB ile ilgili çalışmaları nasıl buluyorsunuz, düşünceleriniz nedir?

Yanıt 8: GSB mali durumuda düzeldiğinde, Çalışmalarının daha da doruğuna ulaşacağına inanıyorum. GSB nin açtığı 6 saatlik iş günü 2 saatlik mesleki eğitim kampanyasını güçlendirdiğimizde Sendika, Sigorta gibi haklarımızı patronlardan söke söke alacağımızı insanın insana kulluğunun az da olsa önleneceğini ümit ediyorum.

Her GSB'li arkadaşım gibi bende buna yürekten katılıp uğraş vermeyi diliyorum. GSB'nin çırakların sorunlarını dile getiren Sosyalist Gençlik gazetesi yanında Genç işçilerin Sesi adlı gazetenin çıkmasını faydalı buluyorum.

Ankara'dan sonra İzmir'de Beril Düğme fabrikasında direnise geçen çıraklar toplu halde.

Türkiye'de ikinci kez oluyor

Beril düğme fabrikasında genç işçi ve çıraklar direnişe geçti

Balçova'da bulunan Beril Düğme Fabrikasında çalışan, 17 genç işçi ve çırak 25 Şubat günü sendikal ve sigorta haklarını almak üzere direnişe geçmişlerdir. Fabrikada çalışan 43 genç işçi ve çıraktan vasıflı onyedisinin işi bırakıp direnişe geçmesiyle fabrikada üretim durmuştur.

Fabrikada çalışan genç işçi ve çırakların DİSK Maden — İş'e üye olmaları üzerine patronun 6 işçiyi işten atmasıyla başlayan bu direniş üç gündür sürmektedir.

Beril Kol Düğmesi Fabrikasının direnişçi genç işçi ve çıraklarının talepleri şunlardır:

— İşten atılan tüm arkadaşlarımız derhal işe alınmalıdır,

— Tüm işçi ve çıraklara yemek verilmelidir,

— Tüm işçilere asgari ücret ödenmeli ve mesai ücretleri muntazam ödenmelidir,

— Çıraklara, 6 saatlik işgünü, 2 saatlik mesleki eğitim uygulanmalıdır.

— Küfür, dayak, angarya'ya son verilmelidir.

Bu arada, çeşitli demokratik kuruluşlar da Türkiye'de Ankara'daki çıraklar direnişinden sonra ikinci kez gerçekleştirilen Çıraklar direnişini desteklediklerini bildirmişlerdir.

GSB DİRENİŞİ DESTEKLİYOR

Genç işçi ve çırakların siyasi örgütlenmesini yaratmak üzere mücadele veren, Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB) adlı kuruluş da dün yayınladığı bildiriyle direnişi desteklediğini bildirerek, şunları söylemiştir: «Beril'deki genç işçi ve çırakların sömürüye karşı yükseltmekte oldukları mücadele, ülkemizdeki işçi sınıfı ve emekçi halkımızın «Bağımsızlık, demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Genç işçi ve Çırakların da tek kurtuluşu Sosyalizm'dedir!..»

ANKARA ETİMESUT'TA ELSAN ELEKTRİK MOTORLARI Fabrikasında Grev Yapan İşçilerle röportaj

1) Adın ne? kaç yaşındasın?

— İsmim Mehmet yanık. 17 yaşındayım. Çırak olarak 15 yaşında işe başladım Saat ücretim 175 kuruştu. Asgari ücret alabilmek için yaşımı büyüttüm. Yaşımı büyütürken «sana yine asgari ücret vermem» diye tehdit ettiler. Fakat ben yinede büyülttüm. Saat ücretim 5 TL oldu.

2) Ne kadar zamandır çalışıyorsun? ne iş yapıyorsun?

— Üç yıldır çalışıyorum. İşim tornacılık, motor milleri yapıyorum.

3) Bu fabrikada kaç kişi çalışıyorsunuz? kaçı çıkarak, kaçı işçi?

— 105 işçiyiz. 25 çırak arkadaşımız'la toplam 130 kişiyiz.

4) Ne kadar ücret alıyorsunuz? Çalışma saatleri nasıl?

— İşçilerin saat ücreti 5 TL. kesintilerle elimize 900 TL. para geçiyor. Çırakların saat ücreti ise 2,5 TL. Ayda 400 TL. para alıyorlar. Çalışma saatlarımız 08:05-18,45 arası, Mecburi mesaiyede kalıyoruz. Patron günde 3 saat mecburi mesaiye bırakabiliyor. Yarım saat yemek paydosumuz var. Yemekler çok kötü izin almak, hasta olsan bile çok zor. Çalıştığımız yerlerde kaloriferler az yanıyor. İçerisi çok tozlu, dumanlı, zehirli vernik dumanları içerisinde çalışıyoruz. Zehirlenmeye karşı patron yalnız günde bir kap yoğurt veriyor. Sayılamayacak kadar çok derdimiz var.

5) Çıraklık mukaveleleri varmı?

— Çıraklık mukaveleleri ise yeni girentolar yükseltmekte orta-öğrenim gençliği artıklerin çoğuna imzalatılıyor. 40 yaşındaki kadınlar bile ilk işe girdiklerinde 3 aylık deneme süresinden sonra, çıraklık mukavelesi ile 3-4 ay çalıştırılıyor.

6) Bu mukaveleler kalkmalımı?

— Kalkmalı. Her çırağın faydası için.

7) Sendikalı, sigortalımısınız?

— Evet

8) Ne zamandan beri grevdesiniz, sebepleri ne?

— 60 gündür, grevdeyiz. Ücretle anlaşamadılar. Fakat sebeplerini çoğu kimse bilmiyor.

9) Sendikacılar gelip anlatmıyorlarmı, eğitim yokmu?

— Eğitim var, var ama bütün işçiler için değil. Bazı işçiler seviyorlar, onlara seminer veriliyor.

10) Sizde eğitimin herkese verilmesi gerekmezmi?

— Tabi gerekir.

11) Sendikanızın çıraklar içn özel talepleri varmı?

— Sendika çıraklar için hiçbir şey talep etmedi. Ama çıraklarda greve katılıyorlar.

12) 6 saatlik işgünü 2 satlik meslek eğitimi ve çıraklık mukavelelerinin kalkması için GSB'nin (Genç Sosyal Devrimciler Birliği) açtığı kampanyayı duydunuzmu? Bu talepler hakıkında ne düşünüyorsunuz?

— Duymadık, çıraklar için çok iyi bir şey.

13) Bu hakları almak için nasıl mücadele etmelisiniz?

— Sendikanın buna el atması gerekir. Patrona karşı hep birlikte mücadele etmeliyiz.

mariya argirova

KAPİTALİST DÜNYA ÜLKELER

Filozof ve sosyologlar, siyaset adamları ve gazeteciler tarafından kapitalist ülkelerin hayatında son on yılın en kayda değer olayı olarak nitelendirilen "gençlik isyanlarının" doruk noktasını bulduğu anın üzerinden altı yıl geçmiş bulunuyor. Tarih açısından altı yıl kısa bir süredir. Fakat bu süre, gerilere dönerek radikal gençlik hareketlerinin gerek "klasik" diye adlandırılan ilk şekillerini, gerekse gelişimini ve gösterdiği yeni eğilimleri ve geleceğini değerlendirebilmek; biriken bir hayli deneyi genelleştirip bütün bu karmaşık ve çelişkilerle dolu eylemlerin temel vasfını gösteren en karakteristik noktalarını belirlemek için yeter de artar bile.

Geçen yılların deneyleri, bir sıra burjuva sosyologları tarafından gençlik isyanlarını açıklamak amacıyla yaratılan yığınla klişenin asılsızlığını ve objektif olmaktan ne kadar uzak kaldığını, hatta bazen doğrudan doğruya spekülasyonlara başvurduğunu açık ve seçik bir şekilde ispat etmektedir. Gençlik memnuniyetsizliklerinin patlayış sebeplerini "nesillerin çelişmesi", "gençlerin benliğinde toplanan gerilim ve saldırganlık duygusuna karşı koymak" veya "çağdaş endüstriyel uygarlığın değerlerini bir çırpıda reddetmek" gibi "organik" ve mukadder bir gereksinmede arayan savların yersizliği de ortaya çıkmıştır. Bu klişeleşmiş iddialara bakılırsa Batı gençliğini saran dalgalanma sadece duygusal heyecanlar ve anarşizmle dolu bir patlayış, hayatın getirdiği her türlü otorite ve düzene toplumdaki köhneliklere Froyd'çu "medeni memnuniyetsizlik" örneği bir karşı koymadan başka bir şey değildir. Bu türden açıklamalar, gençlik protesto eylemlerini "18. ve 19. yüzyıl devrimlerinin romantik protestosunu içeren, ebedi ve zamana bağlı olmayan gençliğin bir hakkı" diye nitelemekle son haddini bulmuştur. Böylece bu anlayışlar fiiliyatta, gençlik eylemlerini somut sosyo-politik anlamlarından boşaltarak bu suretle, büyük toplumsal önemi olan bu sosyal eylemleri yoketmeye çalışmakta ve fakat derinden derine sarsılan ve burjuva toplumuna rahatlık verecek, bu toplumun kendisine ve geleceğine olan sarsılmış inancını yeniden iade edecek birer derman olduklarını da ispat etmektedirler.

GENÇLİK HAREKETLERİNDE SOL RADİKALİZMİN BUHRANI

Birkaç yıldan beri Batı'da sol radikal gençlik ve üniversiteliler hareketinde bazı önemli değişiklikler görülmeye başlamıştır. Örneğin, bugün sol radikalizmin 1968 yılında alabildiğine yaygınlaşan o yığınsal şekilleriyle zor karşılaşılabilir. Gerçi, zayıflatılmış da olsa küçük burjuva sol radikalizmi henüz sahneden çekilmiş değildir. Tohumlarını kapitalizmin objektif gelişiminden alan bu akım, sınıf savaşının güçlendiği devrelerde yeniden su yüzüne çıkmaktadır. Örneğin, beş yıl önce sol ekstremist eylemlerin en yüksek noktasına vardığı Fransa'da 1972 yılında, "sol" kanat arasında yeni bir canlılık görüldü. 1972 yılının Mart ayında başlayan "hücum dalgası" hemen söndü. O nu, altmışlı yılların sonunda görülen güçlü solcu "sarsıntılarıyla" biraz olsun mukayese edemeyiz.

Kapitalist ülkeler komünist partilerinin bir sarı yönetmenleri daha 1970 yılında "sol" kanadın geçirdiği ciddi politik, ideolojik ve örgütsel buhranı göstererek onu "küçük burjuva radikalizminin uluslararası buhranı" diye adlandırdılar. Onun temelinde sol radikal teori ve pratiğin sözde devrimci takatsizliği ve yanlışlığı yatıyordu. Ütopik küçük burjuva anlayışları, devrim savaşının yönetimin objektif yasalarını gözden kaçırarak gerçekle çelişmeye düştüler ve böylece büsbütün bir teorik imkansızlık içinde bulundukları ortaya çıktı. Solcu radikal ideologların günümüz işçi sınıfının "burjuvalaştığı" ve "hareketsiz" kaldığı, onu "devrimci olanaklarını yitirdiği" yolundaki sözüm ona bilimsel buluşları son yıllarda bilhassa güçlenen sınıf savaşları gerçeğine çarparak tuzla buz oldu. Kapitalizmi, küçük burjuva-radikal bir inkar şekli olan ve "bireyin isyanı" diye tanımlanan reel sosyal değişimler adına hiç bir pozitif olanak sağlamayan radikal solculuk dar ve zorunlu hudutları içinde kapanıp kaldı.

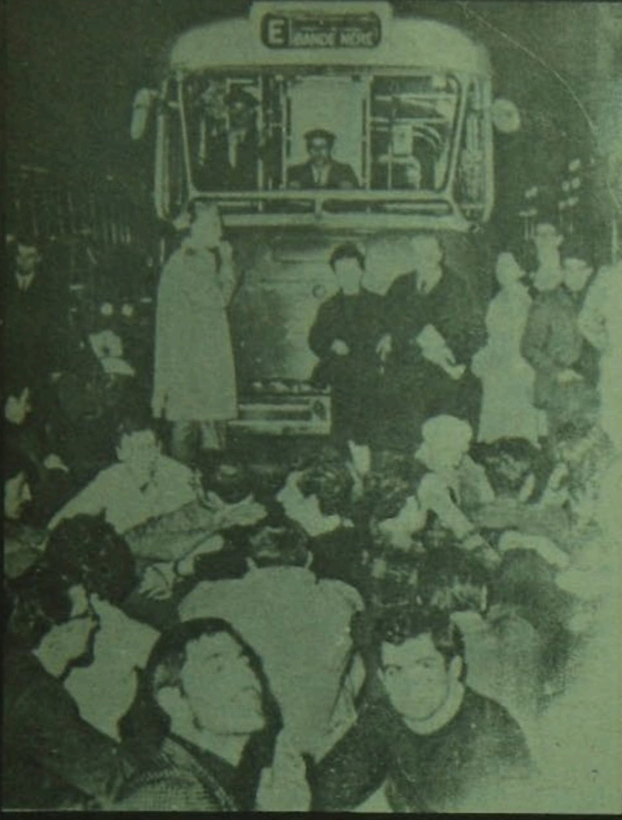
Bugünkü radikal öğrenci hareketlerine katılanlar bu harekete kendi küçük-burjuva sınıf tabiatlarının damgasını da vurmaktadırlar. (Bugün gelişmiş kapitalist ülkelerde bütün üniversitelilerin yüzde 70-80 kadarını küçük burjuva ortamlarından geldiğini unutmıyalım). Üniversite gençliğinin bu sınıf bileşimi onun sola kayma sürecindeki özelliklerini, dengesiz ve çelişmeli tabiatını ve "sol" sapmalar halinde yozlaşmasını önceden belirlemektedir. Küçük burjuva üniversite gençliğinin kendi sınıfsal mahiyeti onu küçük burjuva devrimciliğine eğilimli kılmakta, Lenin'in tabiri ile onların bu "sol" çizgideki hareketleri "anarşiye benzemekte, veya ondan birşeyler alarak sağlam proleter sınıf savaşı şartları ve istemlerinin bütün ana hatlarından vazgeçmektedir."

"Sol" maceracı eğilimler, kapitalist toplumsal-siyasal bünyelerin geçirdiği buhranın özel bir şeklidir. O, burjuva toplum ilişkilerinin haksız yönlerine sert tepki gösteren proleter olmıyan tabakaların kapitalizmle aralarının açılmasından doğan özgül bir üründür. Bu tabakalar temeldeki iktisadi nedenleri anlıyacak durumda olmadıkları için onları değiştirmenin gerçek yollarını da sezemezler. Dar sosyo-politik deneylerine dayanarak kapitalist toplum için yaptıkları şematik ve bayağı tahlil sonucu, onlar proletaryanın tarihi rolünü anlıyamamakta, objektif maddi şartları ihmal etmekte, savaşın karmaşıklığı ve çok çeşitliliğini bilmeden onu sadece "devrimci" bir zorbacılık şeklinde düşünebilecek kadar a maza düşmektedirler. Vakit kaybetmeden bütün sorunları çözümlemek ve sınıf savaşının her türlü güçlüklerini aşmak arzusunda ifadesini bulan bu küçük burjuva sabırsızlığını da buraya ilâve edersek, bugün sol radikal öğrenci hareketleriyle, yüzyıldan beri devam edegelen çeşitli sosyalizm dışı akımlar arasında doğrudan doğruya bir bağlaşıklık olduğunu açıkça görebiliriz.

Bununla beraber sol radikallerin pek yanlış olan maceracı eylemleri radikal sol gurupları kamu oyunun gözünde küçük düşürmekte, onları sempati kazanacakları yerde anlayışsızlık ve beğenisizlikle karşılamalarına neden olmaktadır. İşçi sınıfının örgütlü eylemlerine ve "devrimci seçkinler" avangardçı ruh haletiyle giriştikleri kendi maceracı eylemlerine karşı güvensizlikleri genç radikallerin gittikçe daha fazla tecrit olmalarına ve körsokağa dalmalarına sebep oldu. Reel bir değerden mahrum olan keskin "sol" sözler şelalesi, yığınla küçük-burjuva öğrenci üzerindeki çekici etkisini yitirmeye başladı. Yığınsal heyecan dalgasının ve keskin "devrimci" şiarların doğurduğu baş dönmesinin geçmesiyle ideolojik ve politik buhranla birlikte iç örgütsel ve taktik fikir ayrılıkları ve kavgalar da derinleşiyordu. Ancak bu durum karşısında polis baskıları üniversiteliler hareketinin bütün "sol" keskin kanadını kapsayan çöküşü biraz daha hızlandırmış oldu.

Batı burjuva propagandası bu çöküşten bütün kapitalist ülkelerde sol radikal gençlik ve öğrenci hareketinin geçirdiği sarsıntılardan, spekülatif amaçlarla faydalanmayı bildi. O, memnuniyetsizlikleri, gençlik ve üniversiteli hareketlerini ancak geçici bir olgu diye göstermeye çalışmakta, sol ekstremist pratiğin feci çıkmazından hayal kırıklığına uğrayan ve harap olan sabık "kibirli devrimci" nin simasını genelleştirerek, onu "bütün devrimci neslin tipik siması" olarak göstermek istemektedir. Gençliğin "bir zamanki pasif durumlarına" ve daha önceki "suskun nesil" statülerine döndüklerini telkin etmeye çalışmaktadır.

Bu tür yanaşımın sınırlı bir anlayış olduğu açıktır. Şimdi ilerici sol gençlik ve öğrenci hareketinde görülen süreçler "devrimden vazgeçmek" şeklinde tanımlanamıyacak kadar farklıdır ve başka yönler almışlardır. Gerçi böyle bir eği-

NDE GENÇLİK HAREKETLERİ

limin mevcudiyeti de reddedilemez. Kendi küçük burjuva ümitsizliğine kapılan orta ve küçük burjuva kökenli bazı gençler ilerici-radikal cepheden kaçmakta, savaşı bırakarak içinden geldikleri kendi sosyal ortamlarına dönmektedirler. Lenin, yüzyılımızın başında "solculuk" bilincinin devrimci-demokratik hareketlerin yükselişi sırasında görülen keskin "devrimcilik" ten vazgeçip itaatli boyun eğmeye ve ilgisizliğe geçişi inandırıcı bir şekilde ortaya koymuştur. Fakat sol radikallerin saflarını bir başka gurup gençler de terkediyor. Bugüne kadarki kör, verimsiz ve aslında burjuva toplumuna karşı karikatürize bir isyanın anlamsızlığının bilincine varan bu gençler çok pahalıya mal olan kişisel deneylerini olumlu bir şekilde değerlendirerek maceracı "sol" saflarını terketmekdedirler. Onlar için eski mevzilerden ayrılış, tamamıyla başka bir sürecin, yani gerçek anlamda sol olmanın, devrim savaşının karmaşık sorunlarına yeni ve olgun bir yanaşımın doğmasıyla birlikte başlamaktadır.

Marksist teorik düşünce, genç yaşın kendisine has özelliklerini reddetmemekle beraber Batı'daki genç kuşaklar arasındaki yeni olay ve süreçleri herşeyden önce onların sosyo-politik anlamı ve tarihsel geleceği açısından ele almakta ve onları sınıf savaşlarının genel gelişimi çerçevesine dahil etmektedir. Bu suretle, bu olay ve süreçler, birer "gençlik buhranı", herhangi soyut ve belirsiz bir uygarlığın gelişiminde buhranlı bir aşamanın ifadesi olarak değil bilakis, kapitalist toplum sistemini saran genel sosyo-ekonomik dış ve iç politik, ideolojik buhranların gayet somut bir ifadesi olarak açık seçik bir şekilde gözler önüne serilmektedir.

1969 Yılında Moskova'da yapılan İşçi ve Komünist Partileri Toplantısı sonucu yayınlanan Deklerasyon belgelerinde Batıda gençlik hareketlerinde görülen gür kalkınışa biçilen değer, sınıfsal marksist tahlilden sonra verilmiştir. Bu belgelerde, kapitalizmin genel buhranının gençlik eylemlerinde onların, sömürü ve ezgiye dayanan toplumsal kurallardan duyduğu memnuniyetsizliklerde gençliğin çağdaş kapitalizmin manevi değerlerini gittikçe artan bir eleştiriye tâbi tutmuş olmasında ifadesini bulduğu kesin bir surette belirtilmektedir.

Ancak böyle, toplumun ve sınıf savaşının sınıfsal bünyesine dayanan marksist-materyalist açıdan yapılacak objektif bir tahlil düne kadar pasif kalmış genç tabakaları dahi harekete getiren köklü değişimler isteğine inandırıcı bir açıklama bularak kapitalist dünyada gençlik protestosunun gerçek anti-emperyalist ve demokratik karakterine bilimsel açıdan bir cevap verebilir.

Radikalleşme eğilimi ve Batılı gençliğin gittikçe artan devrimciliği kapitalist ülkelerde bir bütün olarak yığınsal bilincin sola kaymasının bir parçası, dünya devrim sürecine katılan toplumsal güçlerin genel olarak aktifleşmesinin bir sonucudur. Bununla birlikte onlar kapitalist dünyanın genel toplumsal-politik konjonktüründe bundan böyle meydana gelecek olumlu değişimleri belirleyen unsurlardır da.

Burjuva toplum kuruluşu ve sınıf düzenine karşı yürütülen savaşa genç neslin yığınsal bir şekilde katılışı ona pek çok yeni ve şimdiye kadar görülmemiş vasıflar kazandırdı. Gençler bu savaşa kendi dinamizmlerini, antagonistik toplumun tabiatında varolan aksaklıklarla bağdaşmazlıklarını, emperyalizmin kanlı-maceracı saldırganlığına şiddetli kin duygularını kattılar. Gençliğin ve en başta yüksek öğrenim gençliğinin, bu eylemlere katılışı ABD'de vatandaş hakları hareketinin görülmedik ölçüler almasına, savaş aleyhtarı kampanyaların siyasal boyutlarının ve önemi- nin artmasına sebep oldu. Çağdaş kapitalist toplumun hayatında militarizmin çeşitli belirtilerine, anti-demokratik eğilimlerle, neo-faşizm tehlikesine, irtica ve tekelci kapitalizmin saldırılarına karşı yürütülen savaşa yeni güçlü bir amil kazandırdı. Bu bakımdan yığınla gencin devrimciliği büyük önem taşıyan olumlu bir olay ve onların aktif eylemleri "kapitalist ülkelerde siyasal savaşın ciddi bir unsurudur" şeklinde dünya işçi sınıfı hareketinin tanınmış önderlerinin biçtiği değerler tamamıyla haklıdır.

Fakat bu yüksek değer, marksist-leninist güçlerin Batılı gençliğin sola kayması süreci ile birlikte gelişen hastalıklı bir olayın verdiği endişe ve kaygıyı da belirtmelerine engel olamaz. Çünkü adı keskin "sol" olan bu hastalık gençlik eylemlerinin bundan böyleki gelişimini engellemekte ve onları yanlış yola saptırmaktadır. "Sol" maceracı sapmalar, siyasal olgunluğa erişmemiş bir hareketin ve onun öncelikle küçük-burjuva özünün ürünleri olup gelişmiş kapitalist ülkelerde üniversite gençliğinin mücadelesinde önemli ölçüde ortaya çıkmıştır.

Batıda öğrenci gençlik hareketlerinde görülen olgu, proleter olmayan tabakalardan gelen unsurların, özellikle küçük-burjuva gençlerin devrimci eylemlere daha yığınsal bir şekilde katılışıdır. Bu tabakalar tekelci kapitalizmin baskısını zamanla daha ağır bir şekilde duymakta, giderek onunla daha çetin çelişmelere düşmekte, kendi yaşantılarının sosyal şartlarına karşı isyan etmektedirler.

Bu, pek tabii, işçi gençliğin siyasal aktifliğinin yükselmediği anlamına gelmez. Üniversite gençliğinin güçlü gösterileri genç işçilerin grev hareketlerine katılışlarını asla gölgeleyemez. İstatistik belgeler, 1968 yılına kadar işçi gençliğin sınıf savaşının ön saflarında olduğunu göstermekle beraber onların grev hareketlerine katılışlarında 1968 yılından sonra iki mislinden daha fazla bir artış kaydetmiştir.

Aynı zamanda genç kuşak işçilerin sosyo-politik aktifliği hiç bir zaman özel bir avangardizme dönüşmemiştir. Onlar proletaryanın sınıf savaşındaki faal rollerini, sınıf kavgalarında çelikleşmiş tecrübeli devrimci proleter kadroların ideolojik-politik ve örgütsel yönetmenliği altında gerçekleştirmektedirler. İşçi hareketine katılan genç işçiler genel sınıf çıkarlarını daha kolay anlamakta, sınıf dayanışmasının kurallarına tâbi olmakta, proleter bilinçlerini, devrimcilik ve savaşkanlıklarını daha hızlı arttırmaktadırlar. Bunun içindir ki, en faal günlerinde bile "sol" maceracılık hastalığı onların saflarına pek az yansıyabilmiştir.

Anti-emperyalist nitelikteki gençlik hareketleri gelişiminin optimal yollarını çizmiş olan komünist ve işçi partilerinin 1969 tarihli Moskova Deklerasyonu'ndan sonra komünistlerin genç neslin marksist-leninist bir ruhta eğitilmeleri ve politik savaşta doğru bir yön seçmeleri için sarfettikleri gayretler bilhassa başarılı sonuçlar doğurdu. Son yıllarda, gelişmiş kapitalist ülkelerde, gündeminde ayrı bir konu olarak gençlik ve öğrenci sorunlarının incelenmediği tek bir komünist partisi kongresi geçmemiştir. Komünistler prensip olarak devrimci gençlik ve öğrenci hareketinin, ancak şaşmaz devrimciliğiyle bilinen proletaryanın öncü örgütünün (parti) yönetmenliği altında siyasal yanlışlardan ve "sol" sapmalardan korunabileceğini, böylece gerçekten devrimci perspektiflere ulaşabileceği anlayışından hareket ederler. Bu uğur da amaca yönelik bir şekilde hareket eden marksistler, gençlik ve öğrenci hareketinde her türlü demokratik, ilerici ve sosyalist unsurları desteklemekte, keskin "sol" şiar ve anlayışların politik temelsizliğini ve zararını şaşmaksızın ortaya vurmakta, devrim savaşının genel akışından kopuk eylemlerin geleceksiz olduğunu göstermektedirler. Marksistler, maceracı ütopik teorilere bilimsel anlayışlarıyla -toplumun devrimci yollarla yeni baştan düzenlenmesine ilişkin diyalektik materyalist görüşleriyle- karşı koymaktadırlar. Ve bunu yaparken komünizme düşman kesilen ekstremist unsurlar ve provakatörlerle, onlar tarafından yönlendirilenlerin, yani köklü toplumsal değişimleri samimiyetle özleyen, fakat deneysizlik ve siyasi olgunsuzluk yüzünden hata yapan gençlere arasına hiçbir zaman eşitlik işareti koymazlar.

GSB BÜYÜK KONGRE KARARLARI

GSB BÜYÜK KONGRESİNDE AŞAĞIDAKİ KARAR TASARILARI OYBİRLİĞİ İLE KABUL EDİLMİŞ. YAPILAN SEÇİMLERDE AŞAĞIDAKİ ARKADAŞLAR GÖREV ALMIŞTIR:

YASİN ÇAĞIRANKAYA	GENEL BAŞKAN
İBRAHİM NİZAM	GENEL SEKRETER
SALİH SITKI ERDAT	GENEL SAYMAN
MUHAMMED AŞIK	TEŞKİLATLANMA SEKR.
MUSTAFA ALAGÖZ	EĞİTİM SEKRETERİ
RAFET İÇÖZ	ÜYE
HALUK TAN İPEKÇİ	ÜYE

GSB kongresine gönderilen kutlama mesajları Genel Merkeze yapılan polis baskınında götürüldüğü için yalnızca YUSUF KÜPELİ ile ERTUĞRUL KÜRKÇÜ'nün mesajlarını yayınlayabiliyoruz.

Sosyalist GENÇLİK

İŞÇİ GENÇLİK KONUSUNDA ALINAN KARAR

KONGRE GENEL BAŞKANLIĞINA

GSB olarak kurulduğumuzda belirttiğimiz gibi ve yine bu güne kadar geçen sürede verdiğimiz mücadelede ispatlamaya çalıştığımız gibi biz büyük önder LENİN'nin şu sözünü şiar edindik:

«GENÇLİK, ÖĞRENCİ VE DAHA ÇOK İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNA KARAR VERECEKTİR».

Eğer, biz, bir defa toplumun uzlaşmaz sınıf çelişkileriyle bölündüğünü ve bu anlamda iki büyük sınıf PROLETARYA ve burjuvazi arasındaki amansız sınıf mücadelesinin her alanda sürdüğünü, toplumun kurtuluşunun ancak proletaryanın örgütlü ve uzlaşmaz mücadelesiyle başarıya ulaşacağına inanıyorsak ve yine gençliğin de toplumun çeşitli sınıf ve tabakalarından gelen genç insanların oluşturduğu bir sosyal grup olduğunu kabul ediyorsak gençliğe ve onun mücadelesine yaklaşımız gençliğin yerini tesbitimiz toplumdaki sınıfsal bölünmeler temeli üzerine yükselecektir.

Bu anlamda işçi sınıfının bir parçası, ayrılmaz ve önemli bir parçası olarak genç işçiler ve çıraklar gençlik içindeki mücadelenin en temel ve belirleyici unsurudur. Biz mücadelemizi ve önerilerimizi bu temel üzerine inşa ettik. Ve etmek zorundaydık da.

Mevcut düzen içinde kapitalistler ucuza kapattıkları, büyük bir artı-değer elde ettikleri çocuk emeğine, çırak ve genç işçilerin emeğine rağbet göstermekte, onları en güç şartlar altında çalıştırarak sömürmektedir. Onları işçi sınıfının kanı ve canı pahasına elde ettiği haklardan bile mahrum bırakmaktadır.

Biz genç sosyalistlere düşen görev işçi gençliğin ekonomik-demokratik ve siyasi talepleri doğrultusunda her türlü örgütlerde örgütlendirilmesi olmalıdır.

Biz işçi ve çırak gençliğin ekonomik-demokratik talepleri doğrultusunda ancak sendikalarda örgütlenebileceğini ve doğru olanın da bu olduğunu savunuyoruz. Ve yine biz işçi ve çırak gençliğin haklı taleplerinin elde edilmesini yani;

— Sendikalı olma,
— Sigorta hakkının alınması,
— Çıraklık mukavelelerinin kaldırılması,
— Asgari ücretin tüm çalışanlara uygulanması,
— 6 saatlik işgünü, 2 saatlik mesleki eğitim,
— Genç işçilerin, çırakların iş kanunu kapsamına sokulması,
— Genç işçi ve çıraklara okuma olanaklarının sağlanması ve diğer hakların elde edilmesi için mücadelede sendikalarla ve diğer demokratik kuruluşlarla ortak hareket edilmesi ve yığın kampanyalarının başlatılmasını savunuyoruz.

Yukarıda saydığımız ekonomik-demokratik haklar doğrultusunda, ama biran gözümüzden meselenin iktidar meselesi olduğunu, genç işçilerin dertlerinin ancak işçi sınıfı ve emekçi halkın iktidarında çözüleceği gerçeğini kaçırmadan meselenin siyasi yönünü biran olsun geri plana düşürmeden mücadele etmeliyiz.

O HALDE;

Bir senelik geçmişimizden elde ettiğimiz tecrübeleri ve yine diğer ülkelerin bize bıraktıkları zengin deneyleri biran gözümüzden uzak tutmadan önümüzdeki dönemde bu alandaki örgütlenmeye ve taleplerin kazanılması yolundaki mücadeleye ağırlık vermek gerekmektedir.

Genç işçilerin ve çırakların geniş ajitasyon ve propagandalarla haklı talepleri etrafında mücadeleye çekilmesi, tek kurtuluşun sosyalizm olduğunun her fırsatta açıklanması ve yine onların ekonomik-demokratik talepleri doğrultusunda sendikalarda, siyasi mücadeleleri için GSB'de örgütlenmesi biran olsun unutulmaması gereken görevimizdir.

Biz yukarıda söylediklerimizin karar tasarısı olarak kongremiz tarafından kabulünü ve yeni seçilecek MYK'nın bu konuda yoğun çalışmaya girmesini öneririz.

GENÇLİĞİN ENTERNASYONAL BİRLİĞİ KONUSUNDA ALINAN KARAR

İşçi sınıfı ve emekçi yığınların Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesi yanında sonuna kadar yeralacak olan sosyalist gençlik,ülkemizde işçi-emekçi-öğrenci gençliğin merkezi birliğinin sağlanması için mücadele vermektedir. Sosyalist gençlik bu mücadelesinde başarıya ulaşabilmek için kendi ülkesindeki gençliğin örgütlenmesinin yanında uluslararası gençliğin örgütlenmesine katılmak, uluslararası gençlik örgütlerinin enternasyonal birliğini tanımak zorundadır.

Bugün sosyalist gençlik olarak bize düşen görev;ulusal gençlik örgütlerinin federasyonlaşmasını - konfederasyonlaşmasını savunurken, bunların enternasyonal bir ruhla eğitilmelerini de savunmak ve bunun için mücadele etmektir.

Biz bu mücadelede şunu söyleyebilmeliyiz:

"BİZ TÜRKİYE'Lİ SOSYALİST, ANTİ-FAŞİST ANTİ-EMPERYALİST GENÇLİK OLARAK; YÜREĞİMİZDE, BİLİNCİMİZDE VE EYLEMLERİMİZDE, DÜNYA GENÇLİĞİNİN DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK UĞRUNA VERDİĞİ MÜCADELENİN YANINDA VE İÇİNDE OLDUĞUMUZU HAYKIRIYORUZ. EYLEM VE İNANÇ BİRLİKTELİĞİYLE DÜNYA GENÇLİĞİNİN ULUSLARARASI DAYANIŞMASININ YANINDA OLDUĞUMUZU KABUL EDİYORUZ."

Bunun için GSB olarak, uluslararası ve ulusal federasyon ve konfedarasyonlarla işbirliği yapmak,gerektiğinde onlara katılmak eylemini gerçekleştirmeliyiz.

Tüm bunların ışığında genel kuruldan MYK'ya ulusal ve uluslararası federasyon ve konfederasyonlara katılmak,onlarla işbirliği yapma konusunda yetki vermesini ve bunun kongre karar tasarısı olarak kabul edilmesini öneririz.

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİ KONUSUNDA ALINAN KARAR

KONGRE DİVAN BAŞKANLIĞINA

Gençliğin büyük bir parçasını meydana getiren orta öğrenim gençliği günümüzde hızlı bir hareketlilik içine girmiştir.Orta öğrenim gençliği akademik-demokratik talepleri doğrultusunda hergeçen gün boykotlar-direnişler-yürüyüşler yapmaktadır.Burada acil olan görevorta öğrenim gençliğinin akademik-demokratik talepleri doğrultusunda örgütlenmesinin hızlandırılmasıdır.

Bizce daha önceden de savunduğumuz ve şimdi de söylediğimiz gibi orta öğrenim gençliği kendi okullarında öğrenci birliklerini oluşturarak en geniş kitleye sorunlarını aktarmak ve öğrenci birlikleri vasıtasıyla onları talepleri doğrultusunda eğitmektir.

Öğrenci birliklerının okullarda kurulmasının sağlanmasıyla ve bazı yerlere de okullarda öğrenci birliklerinin oluşturulması amacıyla bu birim örgütlerinin bölge çapında organizasyonuna gidilmelidir.Bu şekilde BÖLGESEL ORTAÖĞRENİM DERNEKLERİ'nin kurulması gerçekleştirilmelidir.

Bu örgütlenmenin amacı daha fazla kitlelere ulaşma,en geniş yığınları anti-faşist,anti-emperyalist mücadele içine çekebilmektir. Öğrenci birliklerinin bölgesel örgütlenmesi,orta öğrenim gençliğinin merkezi demokratik örgütlenmesinin önşartlarını hazırlayacaktır.

Yukarıda söylediklerimizin ışığında ortaöğrenim gençliğinin örgütlenmesinin acil olarak sağlanabilmesi için şu dört temel talep doğrultusunda mücadeleye hız verilmelidir:

1-Okullarda eğitsel kollar iştilmeli ve bunlara kitlevi karakter kazandırılmalıdır

2-Öğrenci birlikleri kurulmalıdır.

3-Liselerde dernek kurma hakkı tanınmalıdır.

4-Liselerin MERKEZİ DEMOKRATİK ÖRGÜTLENME'sinin ön şartlarının oluşturulması için BÖLGESEL ORTA ÖĞRENİM DERNEKLERİ kurulmalıdır.

Bu taleplerin gerçekleşmesi için verilecek olan mücadele; aşağıdaki taleplerin çözümünü gündeme getirecek ve örgütlenmesini gerçekleştiren ortaöğrenim gençliği daha geniş talepleri için birlik içinde mücadele edecektir.Bu talepleri şöyle sıralayabiliriz:

-Orta öğrenim gençliği içindeki ilirici-devrimci ve sosyalistler üzerindeki yoğun baskı kaldırılmalıdır..

-Kayıtlar sırasında öğrencilerden alınan kayıt "haraç"ları kaldırılmalıdır.

-Okul masraflarının tümü Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinden karşılanmalıdır.

-Okullardaki kantinler öğrencilere devredilmelidir.

-Laikliğe ters düşen dersler kaldırılmalıdır.

-Eğitimde ezberciliğe son verilmeli,üretime dönük,ülke sorunlarının çözümü yollarına dönük bir eğitım uygulanmalıdır.

-Meslek-sanat liseleriyle,klasik liseler arasındaki ayrıma son verilmelidir.

Tüm bu söylediklerimizin ışığında genel kurulun;bu konuda yoğun bir çalışma yapması için yeni seçilecek MYK'na yetki vermesini ve söylediklerimizin kongre karar tasarısı olarak kabul edilmesini öneririz.

ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİ KONUSUNDA ALINAN KARAR

KONGRE DİVAN BAŞKANLIĞINA

Bu gün, içinde bulunduğumuz şartlarda, gençliğin ve özel olarakta üniversite gençliğinin durumunu, içinde bulunduğu şartları ve taleplerini doğru bir şekilde tespit edip bu doğrultuda mücadele etmek bütün acilliğiyle önümüzde durmaktadır.

Hepimizinde bildiği gibi, Üniversite gençliği bir sosyal gurup olan gençliğin önemli bir bölümünü meydana getirmektedir. Ve yine hepimizin bildiği ama bir takım guruplar tarafından sistemli olarak çarpıtılmaya çalışılan bir gerçekte toplumda uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin üniversite gençliğine de etkili bir şekilde yansıdığı ve onun mücadelesinin hattını belirlediğidir.

Şunu hemen belirtmekte fayda var, toplumun motoru ve kurtarıcısı işçi sınıfının mücadelesi gençliğe ışık tutar ve ancak işçi sınıfı ve emekçi halkın iktidarında gençliğin ve özel olarak üniversite gençliğinin sorunları, haklı talepleri çözüme ulaşır.

Evet mesele iktidar meselesidir, ama bu demek değildirki üniversite gençliği hakim kapitalizm şartlarında haklı talepleri için mücadele etmesin. Üniversite gençliği tüm haklı talepleri doğrultusunda (örgütlenme, ekonomik-demokratik) gerici iktidara karşı tutarlı ve disiplinli bir şekilde, belirli programlar dahilinde kararlı bir mücadele vermek zorundadır.

Ve doğru, başarıya yönelik mücadele ancak örgütlü ve ama ancak doğru bir örgütlü mücadeleden geçer.

Eğer biz bir takım talepler ileri sürüp bunları elde etmek için mücadele edeceksek bu ancak üniversite gençliğinin kitlesini anti-faşist, anti-emperyalist bir çerçeve dahilinde örgütlemekten ve mücadele içine çekmekten geçecektir. Bu anlamda, biz üniversite gençliğinin önünde duran acil görevin işçi sınıfının bilimi doğrultusunda (yol göstericiliğinde) demokratik örgütlenmesini sağlamak olduğunu söyledik söylüyoruz.

Haklı taleplerimiz doğrultusundaki mücadelemizin birincil noktası, temel taşı budur. Ama örgütlenmemiz şu veya bu şekilde geçmişin somut deneyleri de gözönünde bulundurularak yanlış temeller üzerine değil üniversite gençliğinin tüm anti-faşist, anti-emperyalist en geniş temel üzerine ve bizzat onları mücadelenin içine çekecek şekilde inşa edilmelidir.

O HALDE, birincil olarak.

— Dahaevvel de GSB olarak önerdiğimiz gibi fakülte birimleri esasına dayalı ve daha üst düzeyde FEDERASYON ve KONFEDERASYON'da somutlanan en geniş demokratik tabanlı örgütlenme acilen sağlanmalıdır. ACİL GÖREVİMİZ BUDUR.

— Ve ancak örgütlü üniversite gençliği ekonomik-demokratik talepleri doğrultusundaki mücadelede, işçi sınıfının yol göstericiliği ile başarılı adım atacaktır.

Bu anlamda açılıp, programlaştırılması gereken diğer bir nokta da üniversite gençliğinin akademik-demokratik talepleridir. Biz daha sonra açılmak üzere bu programın temel taşları olarak şunları görüyoruz.

Kapitalizm ,tüm konularda olduğu gibi eğitim konusunda da kendi çıkarlarını gözeterek hareket etmekte ve üniversiteleri halk yararına bilim yuvaları olmaktan çıkarıp kendi sömürüsü için bir çark, alabildiğince anti-demokratik bir çark haline getirmektedir.

O HALDE,

— Üniversite gençliği olarak gerici eğitim sistemine toptan karşı çıkmak, bu düzen sınırları içinde gerçekleşmesi mümkün olmasa da haklı taleplerimizi içeren programlar yapıp bunları yaygınlaştırmak,

— Anti-demokratik üniversiteler kanunun değiştirilmesi, demokratik ve özerk üniversitenin yerleştirilmesi için çalışmak,

— Kredi yurt ve kantinler sisteminin okuyan gençliğin büyük bir kısmını teşkil eden yoksul talebelerin gözönüne alınarak değiştirilmesini sağlamak,

— İşçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarları doğrultusunda, üretime dönük eğitimin sağlanması diğer konular için mücadele etmeliyiz.

Ve biz yine deriz ki, kısa ve uzun vadeli, acil ve daha sonraki dönem için alacağımız bu talepler doğrultusundaki mücadelemiz ancak işçi sınıfının örgütlü hareketine tabi kılındığında ve ancak DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'nda çözümlenecektir.

Kongremizin yukarıda söylediklerimizi gözönünde bulundurarak davranmasını ve seçilecek yeni MYK'nın bu doğrultuda aktif çaba sarfetmesini, geniş ve detaylı bir akademik-demokratik talepler ve mücadele programının çıkarılmasını ve tüm bunların kongre karar tasarısı olarak kabul edilmesini öneririz.

GENÇLİĞİN ENTERNASYONAL DAYANIŞMASI KONUSUNDA ALINAN KARAR

KONGRE DİVAN BAŞKANLIĞINA

ARKADAŞLAR,

Çağımız emperyalizmin çöküş, ulusal kurtuluş savaşlarının ve sosyalist devrimlerin başarıdan başarıya koştuğu çağdır.

Çağımızda gün geçmiyorki, emperyalizmin köhnemişliği, asalaklığı ve çirkefliği sırıtmasın. Gün geçmiyorki, emperyalizm ulusal kurtuluş savaşlarını bastırmak için saldırıya geçmesin. Ve gün geçmiyorki emperyalizmin temelleri ta kökünden sarsılmasın.

ARKADAŞLAR,

Dünyanın dört bir tarafında meşale gibi parlayan ulusal kurtuluş mücadeleleri, emperyalizmi her geçen gün biraz daha sarsmakta ve emperyalizm kaçınılmaz sonu olan batağa giderek saplanmaktadır. Emperyalizm ulusal kurtuluş mücadelelerinin ateşinden ve sosyalist sistemin büyük gücünden ve ilerleyişinden aldığı yaralarla daha çok saldırganlaşmakta, her saldırışında daha ağır yenilgiler almakta ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin ateş çemberi emperyalizmin alanını daraltmaktadır.

Dün Vietnam'da, Kamboç'ta, Laos'da, Mozambik'de yenilen emperyalizm, bugün, Angola'da, Filistin'de, Doffar'da, Lübnan'da gerilemekte ve yenilmektedir.

Tüm dünya sosyalist gençliğinin ve özel olarak da Türkiye sosyalist gençliğinin üzerine düşen enternasyonal görevi; sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde emperyalizmi gerileten bu haklı savaşları, ve metropollerde işçi sınıfının burjuvaziye karşı verdiği sosyalizm mücadelesini sonuna kadar desteklemek ve enternasyonal dayanışma ve ruhunu güçlendirmek olmalıdır.

Bugün, Angola'da, Doffar'da, Ortadoğu'da verilen haklı mücadelelerin de o ülke halklarıyla dayanışma içinde olduğumuzu bildirir, bu karar tasarısının kongremiz tarafından kabul edilmesini ve yeni MYK'nın bu konudaki dayanışma ruhunu önerir, büyük kongreye başarılar dileriz.

MİLLİ MESELE KONUSUNDA ALINAN KARAR

Tüm dünyada ve Türkiye somutunda en önemli meselelerden birisi de ulusal baskı ve imtiyazlarıdır. Ezen ulus şövenizmine ve onların çağ dışı baskılarına kar şı dünyanın her tarafında mazlum halklar kurtuluş savaşı vermekte ve başarıdan başarıya koşmaktadır.

Ülkemizde de doğu halkı üzerindeki senelerden beri sürdürülen baskılar,ezme ve sindirme hareket leri bütün azgınlığı ile devam edegelmekte,burjuvazi bu doğrultuda elinden gelen herşeyi yapmaktadır,egemen güçler kendi çıkarları doğrultusunda ve kâr amaçları için her türlü adiliği yapar. Ve bunu uygularken de bilinçli olarak halklar arasında düşmanlığı ve güvensizliği yayar.

ARKADAŞLAR,
Biz Türkiye'de yaşayan sosyalist gençlik olarak,sosyalizmin temel meselelerinden olan ve sosyalistlerle,şövenistler ve milliyetçiler arasına kalın çizgi çeken bu meselede doğru tavır almak ve tüm alanlarda bunun ajitasyon ve propagandasını yapmak zorundayız.Biz bütün gücümüzle doğu halkı üzerindeki ezen ulus baskılarına karşı çıkmalı,

"ULUSLARIN VE DİLLERİN EŞİTLİĞİ VE ÖZGÜRLÜĞÜ"

'ULUSLARIN ÖZGÜRCE KENDİ KADERLERİNİ TAYİN ETMESİ" ilkelerini savunmalıyız.

Biz ancak alacağımız bu doğru tavırla oportünistlerin,sosyal-şövenistlerin ve milliyetçilerin gerçek yüzünü açığa çıkaracak ve işçi sınıfının kazancı olan bu meselede bir adım daha atmış olacağız.

Ve yinebu konuda alacağımız doğru tavır bizim gençliği,Türkiye gençliğini örgütlememize ışık tutucu ve yardımcı olacaktır.

Biz sosyalist gençlik tüm ulusal baskılara kar şı çıkıyor ve DOĞU'da MİLLİ ZULME SON divoruz.

Ve yine biz:
YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALKLARIN KARDEŞLİĞİ diyoruz.

ARKADAŞLAR,
Bu nazik meselede,yukarıda yazdığımız doğrultuda,daha evvel de koyduğumuz tavrın sürdürülmesini,tüm bu ulusal baskılara karşı amansızca mücadele edilmesini ve bunların kongremizce karar tasarısı olarak kabul edilmesini öneriyoruz.

ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ NEDİR?

İçinde yaşadığımız çağ, ulusal kurtuluşlar ve sosyalist devrimler çağıdır. Dünya halkları tarafından her geçen gün emperyalist zincirin bir halkası daha kırılıp tarihin çöplüğüne atılıyor, çağımızdaki en kararlı devrimci sınıf olan proleteryanın öncülüğünde, yoksul köylü, küçük memurlar, öğretmenler, öğrenciler, kısacası bir avuç asalak dışındaki tüm ezilenler için savaş veriyorlar. Büyük metropollerdeki (ABD. vb...) ezen ulusun emekçileri işçilerin birliği halkların kardeşliği için kendi burjuvazilerine (iç düşmanlarına) karşı protesto hareketlerine girişiyorlar. Sosyalist ülkelerde ulusların kendi kaderlerini tayin haklarını ayaklar altına alan müdahaleci emperyalizme karşı bütün cephelerde emekçi halkların mücadelesine destek oluyorlar. Bunun en yakın örneği MPLA (Angola Halk Cumhuriyeti orduları)nın emperyalizme ve yerli işbirlikçileri FNLA ve UNİTA'ya karşı verdikleri Bağımsızlık, demokrasi, Sosyalizm mücadelesi... Özetlersek, günümüzde dünya kapitalist - emperyalist sistemi bir bütün olarak çökerken sosyalizm gittikçe güçleniyor...

Dünyadaki bu genel durumun Türkiye'ye yansıması, şimdiye kadar aydınların tekelinde bulunan sosyalist görüşlerin proletarya içinde yayılmaya başlaması ve sınıf mücadelesinin keskinleşmesi biçiminde oluyor. Genel olarak emperyalizm çökerken, onun Türkiye'deki ortakları daha büyük bir hızla batağa gömülüyorlar. Grevler, direnişler boykotlar ardarda patlak verirrken kârını emperyalistlerle paylaşmak zorunda olan egemen sınıf burjuvazi ve daha da çok onun dar bir zümresi olan «finans kapital» halkın demokratik istemlerini karşılıyamıyor ödün veremiyor. Tam bir burjuva demokrasisi bir yana, bir yandan tefeci-tüccarlar, toprak ağaları gibi geri güçlerle anlaşırken bir yandan da en kanlı diktatörlüğü FAŞİZM'i tezgahlamak istiyor. Böylelikle gelişen mücadeleyi her ne pahasına olursa olsun bastırma arzusunda. Fakat başta tüm demokratik güçlerin. örgütlü yığınsal mücadelesiyle iç koşullar ve sonra da dış koşullar buna elvermeyince daha bir batağa saplanıyor ve can çekişmelerle, çırpınışlarla hükümet bunalımları içinde boğuluyor. İşçi sınıfı ve tüm emekçilerin gelişen mücadelesi ise aydınlık yarınların yıldızı sosyalizmi müjdeliyor.

Herşey birbirine bağlı, birbirini etkilerken, bu genel politik durum orta-öğrenim gençliğini nasıl etkilemektedir acaba?.. Ülkemizde uzun süre gençlik deyince akla sadece öğrenci gençlik ve onunda sadece yüksek öğrenimde olan kesimi gelmiştir. Oysa, günümüzde, proletaryanın ve geniş emekçi yığınların mücadelesinin gelişmesi ve kapitalist düzendeki iç çelişkilerin iyice belirgenleşmesi; işçi-köylü ve liseli gençliğin de uyanmasını ve gittikçe daha politize olmasını sağlamaktadır. Hele bu ders yılında, orta öğrenim gençliğinin de olabildiğine hareketlendiğini görmekteyiz. Faşizan baskılara, keyfi uygulamalara ve gerici eğitim sistemine karşı, yurdun hemen her köşesinde öğretmen liseleri sanat meslek liseleri ve normal liselerde, ardarda boykotlar patlak vermekte, protestolar yükseltmekte orta-öğrenim gençliğ artık «Demokratik bir lise» ve «Çağdaş bir eğitim sistemimi»nin özlemini duyuyor ve bunun için mücadeleye atılmaya başlıyor. Gençliğin bu kesimi de her geçen gün kendi sorunlarını ve bu SORUNLARIN TOPLUMSAL SORUNLARA BAĞLILIĞINI daha iyi kavramakta, uygulanan eğitim sisteminin gerici yoz niteliğini daha iyi görebilmektedir. Yaşamdan uzak eğitimin (Çünkü toplumsal yaşamda sınıfsal ayrılıklar, çelişkiler ve sınıf mücadelesi, geniş emekçi yığınların egemen sınıfa karşı verdiği haklı mücadelesi vardır) tek sorumlusunun egemen sınıf, yoz asalak burjuvazi olduğu apaçık ortaya çıkmaktadır. Burjuvazinin ve daha çok onun tekelci kesimi yani «finans-kapital»in halkın üzerinde oynadığı oyunları gizli toplantılarda, kapalı kapılar arkasında düzenlediği her gerici girişimi, orta-öğrenim gençliği içinde kavrayan ve gereğince değerlendirebilenlerin sayısı hızla artmaktadır. Yönetim türlü faşizan davranışları ve bakanlığın gerici kararları lise gençliğinin geniş bir kesimi tarafından nefret ve tepkiyle karşılanmaktadır. Bu gençliğin giriştiği her demokratik eylemin karşısına yönetim, polis, ve sermayenin «bozkurtlar»ı -köpekleri ve kendi içlerindeki bunların uzantıları sınıf bilinçli burjuva çocukları, finoların yer almaları toplumdaki genel sınıf mücadelesinin orta-öğrenime yansımasıdır.

Yöneticilerin uyguladıkları çağdışı keyfi baskılar... Eğitimin özellikle «eğitme»yi fakat burjuvaziye hizmet edecek uysal, pasif, iradesiz aydın! yetiştirmeyi amaçlaması... Paralı eğitiminin; özel okulların, dershaneler ve özel öğretmenlerle birlikte doğurduğu fırsat eşitsizliği... Emekçi halkın çocuklarının okuduğu okulların terkedilmişliği... Keyfi para toplamalar, keyfi harcamalar... sanat meslek liseaerinde öğrencilerin ürettikleri malların üzerinden para kazanma... Tedirgin edici gelecek kuşkuları... Ve tüm bunlar yetmezmiş gibi bu bozuk işleyişi ve bunun kapitalist düzenin marifetleri olduğunu en iyi gören ve anlatan devrimci-sosyalist liseliler not, küfür, ceza, sürgün, polis ve hatta hapis gibi her türlü yola başvurularak sindirilmek istenmektedirler. Gerçekte bu doğaldır çünkü, bu ortaçağ eğitiminin kaldırılması yönetici zümrenin
çıkarlarına taban tabana karşıt düşmektedir.

İşte bu yüzden, eğitim sorununun gerçekten, köklü bir çözümü ancak ve ancak sosyalizmde gerçek anlamına kavuşabilir. Demokratik bir lise ise ancak «Demokratik bir Türkiye»de olanaklıdır. Sermaye iktidarının «çözüm»lerinin komik denecek kadar yetersiz, geçici ve baştan savma olduğu apaçık ortadadır. Demokratik lise kavgasının toplumdaki genel kavganın, proletarya ve yandaşlarının mücadelesinin bir parçası olduğunu bilen birisi bundan hemen orta-öğrenim gençliğinin mücadelesinin son amaca ulaşmada belirleyici yanda emekçi halkın mücadelesine bağımlı kılınması gerektiğini çıkaracaktır. Demokratik lise mücadelesi bu düzen içindeki birtakım iyileştirmelerden çok, egemen güçlerin içine düştükleri buhranın dah da derinleşmesini ve böylelikle kesin çözüm anının yakınlaşmasını sağlayacaktır. Gerçektende, burjuvazi, bugün öyle bir çıkmaza girmiştir ki, değil tüm eğitim sorununu çözmek daha orta-okul ve liselerdeki en basit sorunlar karşısında bile aciz kalmakta, sıksık gülünç durumlara düşmektedir. Öğrenci gençliğin her sorunu geçmiş olduğu gibi göstermelik bir iki «tedbir»le geçiştirilmektedir. Aldığı her karar burjuvaziyi daha büyük açmazlar içine sürüklemektedir.

Hiçbir güç, demokratik eğitim kavgasını proletaryanın ve tüm emekçilerin devrimci kavgasına bağlıyan orta-öğrenim gençliğini durduramaz. Fakat örgütlü olmayan mücadele yenilgiye mahkûm mücadeledir. Sınıf mücadeleleri tarihi bize egemen sınıfın olabildiğine örgütlenirken ezilen sınıf ve tabakaları örgütsüz bırakmaya ve böylece baskı ve sömürü düzenini sürdürmeye çalıştığını göstermektedir. Çünkü örgütsüz sınıf köle sınıf demektir. Kölelik zincirini kırmak isteyenler yenmek için örgütlenmek zorundadırlar. Gerici eğitim sisteminin ve tüm bozuk düzenin kölesi olan ve mücadeleye atılan orta-öğrenim gençliğide örgütlenmek zorundadır. Egemen sınıfa karşı akademik demokratik haklar için, eğitim sorununun kökü çözümü için yani işçi sınıfının iktidar mücadelesine destek olmak gerekir. Ancak ülkemizde şimdiye kadar orta-öğrenim gençliğinin örgütlemesi gündeme gelmemiş bu yönde birkaç girişimde bulunulmaşsada, bunlar tutarsız, yığınlardan kopuk, yalnız devrimci-sosyalistlerin gelip gittikleri (sözde) «demokratik» yığın örgütleri» olmuşlardır. Bu, başaşağı, tepeden inme ve zorlama örgütlenmedir; çıkmaz sokaktır. Bu örgütlere demokratik değil, sosyalist demek gerekirki buda sosyalist orta öğrenim gençliğini sosyalist işçi-köyü gençlikten ayırmak demektir. Sosyalist gençlik kesimleri ayrı, ayrı örgütlenmezler. Onların yeri işçi-köylü öğrenci gençliğin merkezi sosyalist mücadele örgütüdür. Fakat bu onların yığınlardan kopması, yalıtlanması demek değildir. Tersine yığın içindeki çalışmalarının merkezi bir biçimde daha tutarlı-bilimsel olması için yönlendirilmesidir.

Orta-öğrenim gençliğinin örgütlenmesinde gözönüne alınacak kıstaslardan en önemlisi, öğrencinin okul yönetimine katılması, ve bunun yanında örgüt yapısının gerçekten YIĞINSAL olması, hemen tüm öğrencileri kapsamı olmak zorundadır. Bu doğrultuda öğrenci birliklerinin (öğrenci yönetim kurulları) kurulması gerekmektedir. Bu orta-öğrenim gençliğinin, özellikle devrimci-sosyalistlerin temel görevi olmalıdır. Nitekim bu yolda yürütülen kararlı çalışmalar sonucu bazı liselerde ÖYK'ları kurulmuş diğerlerinin çoğundada kurulma yolundadır. Bu yönetim kurulları (Birlikler) amaçları ve çalışmaları bakı-

devamı sayfa 11'de

GSB büyük kongresi açış konuşması

dirgenmeye başlanmıştır. Bu ilke kısaca şöyle idi; üniversite, akademi ve yüksek okullarda eğer yoksa birim derneklerinin oluşturulması daha sonra bu birim derneklerinin katılmasıyla oluşacak, üniversite gençliğinin akademik, demokratik talepleri doğrultusunda mücadele veren, anti-faşist, anti-emperyalist demokratik kitle örgütü niteliğinde bir federasyon ve üniversite akademi, yüksek okul bulunan şehirlerdeki federasyonlaşmayla birlikte Türkiye çapında konfederasyona gitmekti. Federasyonlaşma ile ilgili çalışmalarımız Sosyalist Gençlik gazetesinde yeterince yazıldı, çizildi. Yine çalışmalar esnasında diğer guruplarla üzerinde anlaşmadığımız ilkeler ve federasyonun yayın organı olacak olan gazetenin durumuna da burada geniş olarak değinemiyeceğim. Biraz sonra arkadaşlarım bu konuda yeterli bilgiyi verecekler-dir.

Orta öğrenim genjliğinin örgütlenmesiyle ilgili olarak somut önerimiz «Öğrenci Birlikleri»nin kurulması olmuştur. Orta öğrenim menjliğinin etkin demokratik mücadelesinin ancak bu «birlik»ler sayesinde olabileceği de defalarca belirtilmiştir. Derneğimiz çalışmaları bu örgütlerin okullarda bir r/. önce kabul ettirilmesi doğrultusunda yoğunlaştırılmış ve çalışmaların ürünü kısmende olsa alınmıştır. İzmir Merkez Şubesi, İstanbul GOP Şubesi, İstanbul Maltepe Şubesinin çalışmaları sonucu bölgelerindeki bir takım okullarda öğrenci birliklerinin kurulmasında başarılı adımlar atmışlardır.

İşçi gençlik içerisindeki çalışmalarımız ise çırakların örgütlendirilmesi üzerine yoğunlaştırılmıştır. Bu çalışmalarla ile ilgili olarak geçici komisyonlar oluşturulmuştur. Geçici komisyonların çalışması sonucu, çırakların bir takım ekonomik, demokratik talepleri tespit edilmiş, bu talepler doğrultusunda geniş bir ajitasyon, propaganda çalışmasına girişilmiştir. Akabinde derneğimiz, çırakların örgütlenmesiyle ilgili bir kampanya başlatmıştır. Genç işçiler ve çırakların örgütlenmesine sendikaların rolü belirtilmiş ve sendikalarla işbirliğine girişilmiştir. Ancak ne varki bu işbirliği oldukça kısır kalmış ve bu güne değin Türkiye'de gençliğin bu kesiminin örgütlenmesiyle ilgili bizim yararlanabileceğimiz hiç bir deneyin olmaması bir çok güçlüklerle karşılaşmamızın nedeni olmuştur. Bu yöndeki çalışmalarımız istenilen seviyeye gelememiştir. Ayrıca köy gençliğinin örgütlenmesi sorunu şimdilik Anadolu şubelerimizin çalışmalarıyla kısmen halledilmeye çalışılmakta, köy gençliği mahalli kitle örgütlerinde toparlanmaya çalışılmaktadır. Derneğimizin bu konuya da olanca ağırlığıyla eğildiği sylenemez. Ancak tüm bu sorunların, zorlukların, karşılaşılan güçlüklerin üstesinden geleceğimize inancımız tamdır.

Kongremizin bütün bu sorunlara daha bir açıklık getireceği inancıyla tarihi olarak üzerimize düşen görevi yerine getirmek üzere kararlı sabırlı ve inançlı adımlarla İLERİ.

Saygılarımla

Öğrenci birlikleri nedir ?.

baştarafı sayfa 10'da

mından «DEMOKRATİK», okuldaki tüm öğrencileri kapsadığından «YIĞINSAL», tek okuldaki öğrencileri barındırdığından «BİRİM» örgütlerdir.

— Eğitsel kollar öğrenci isteklerine göre kurulur.

— Öğrenciler istedikleri kolda çalışırlar.

— Eğitsel kolar haftalık ders programı içinde (1-2 saat) biraraya getirilir.

— Her kolda çalışmaları yönetecek bir yönetim kurulu seçilir.

— Bütün kol başkanları biraraya gelerek 86. yönetmenlik madesi gereğince ÖYK'nu oluştururlar. Bu kurulun amacı «eğitsel kollar arasında uyum, işbirliği ve dayanışma sağlamak, tüm öğrenci sorunlarına eğilmek, ve okul içi ilişkileri geliştirmek» olarak belirtilebilir ki bu eğitsel kol çalışmalarının denetimini içermektedir. Ancak, gerek tek tek kollardaki, gerekse ÖYK'daki «rehber» öğretmen bir yardımcı, yol göstericidir. Karar yetkisi tümüyle öğrencilerden oluşan yönetim kurullarınındadır.

Faşist yönetmeliklerin demokratik çalışmaları, zincirlemelerine rağmen bu zincirin halkaları öğrencilerin ve devrimci öğretmenlerin kararlı çabaları sonucu tek, tek kırılmaktadır. Bu konuda ilerici-devrimci öğretmenlerle öğrencilerin dayanışmaları konusunda Töb-Der'le işbirliği yapmakta yararlı olacaktır. Bu yapılmalıdır.

Çoğu yerlerde eğitsel kolların başkanlarından oluşan öğrenci yönetim kuruluna başkan genel bir seçimle gelmektedir. Bu başkanın altındaki özel kurula öğrenci kurulu, rehberlik ya da temsilcilik denildiği gibi okul yönetim kolu olaraktа adlandırılabilir. Yalnız böyle olunca, bu kolun özel bir konumda olması gerekmektedir. Okul yönetim kurulu (öğrenci Kurulu) okul içi ilişkiler üzerine çalışmalar yapar. Öğrenciler arasındaki ve öğrenci öğretmen ve yönetici arasındaki ilişkilerin demokratik yönde geliştirilmesi için çalışır. Bu ilişkilerdeki önemli bir gerginlik durumunda bu kolun yönetim kurulu yada ÖYK olaya el koyar.

Kültür Edebiyat Kolu: Öğrencilerin kültürel gelişimlerini sağlamak için şiir yarışmaları, çeşitli konularda münazara ve forumlar, kompozisyon yarışmaları düzenletebilir.

Basın Yayın Kolu: Bir okul dergisi yada gazete çıkarır. *Ayrıca her sınıfta bir duvar* gazetesi çıkmasını sağlıyabilir ve bu türden çalışmalara olumlu bir yön vermeye çalışır

Kitaplık Kolu: Okul kütüphanesine gerici, faşist propagandaya hizmet eden kitap girmesini ve bulundurulmasını önlemeye çalışır. İlerici demokrat ve devrimci yazarların kitaplarının okunmasını sağlama yolunda çalışma yürütebilir .Gerek (varsa) okul yayın organında, gerekse kol panosunda bu tip kitaplar tanıtılabilir.

Bu kollardan başka «Tiyatro kolu», «Köycülük kolu,» «Müzik kolu», «Spor kolu» gibi tüm kollarda demokratik nitelikte çalışma yürütülebilir. Yürütülmeye çalışmalıdır ve yürütmelidir de.

Öğrenci birliklerinin ötesinde ileride tüm birlikleri temsil edecek bir üst kuruluşun ön çalışmalarınada girişilmelidir. Millî Eğitim Müdürlüğüne, birim örgütlerin okul yönetimine bağlı olduğu gibi bağlı federasyon tipinde bir yerel ÖYK, birliklerin tüm okullara anında yayılmasını sağlıyabilir. Bunun yanında, 18 yaşını doldurmuş en tutarlı eğitsel kol başkanları öncülüğünde bir «Liseliler derneği» de kurulabilir. Bu derneğin genel kurulunu o yerin tüm liselerindeki kol başkanları oluşturabilir. 18 yaşını doldurmamış kol başkanları «fahri üye» olarak çalışmalara katılabilirler ve gayri resmî söz sahibide olabilirler. Ancak dikkat edilmesi gereken en önemli nokta bu derneğin daha önce kurulmuş keskin derneklerin durumuna düşmemesi, en geniş yığınlara seslenip onları, yönlendirebilmesi ve her şeyden önemlisi gerçekte olması gereken bir DEMOKRATİK YIĞIN ÖRGÜTÜ olmasıdır.

Tüm demokratik örgütlerden (TÖB-DER vs.) destek alınarak, bu tür bir örgütlenme ilkesiyle kurulacak bir dernek, demokratik lise mücadelesini yeni boyutlara ulaştıracak orta öğrenim gençliğinin gerçek temsilcisi olacaktır. En geniş tabanın insiyatifi ve akademik demokratik çıkarları doğrultusunda gidilerek böyle bir örgütlenme gerçekleştirilmelidir. Çünkü ancak bu tür örgütlenme proletarya ve tüm emekçi halkın BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-SOSYALİZM savaşının yanında türlü zorluklar karşısında yıkılmadan zafere dek yürüyebilir; DEMOKRATİK LİSE'yi gerçekleştirebilir.

Öğrenci Birligi için
Liseliler Derneği için
Demokratik Lise için
Halkımızın Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm savaşı yanında ileri!
Kahrolsun Emperyalizm ve Faşizm

Patronlar Turgutlu'daki

köylerde Kürt düşmanlığını yaygınlaştırmak isterken, bir yandan da köylülerin bilinçsizliğinden sakinliğinden faydalanarak hiç üzülmeden para kazanmanın plânlarını hazırlıyorlar. Patronlar daha sonra fabrikalara yoğun bir şekilde kadın ve çocuk işçi almaya başladılar. Bazı fabrika patronları iş arıyan yetişkin işçiye biz fabrikamızda çocuk işçi çalıştırıyoruz diyecek kadar küstahlaştılar. Ör. Vardarlı Fab. Bloksan, Gamsızlar.

Kadın ve çocuk işçiler fabrikalarda en ağır işlerde gece bile çalıştırılmaya başlamışlardır. Patronlar daha sonra genç Türk-Kürt işçilerin birliğni bozmak için fabrikalara genç kürt işçi almamaya başlamışlardır. Böylece genç Kürt ve Türk işçilerinin birliğini bozmaya çabalıyorlar. Fakat patronların bu oyunlarını boşa çıkaracak ve bu oyunları patronların kursaklarında bırakacağız.

Yaşasın Türk ve Kürt genç işçilerinin patronlara karşı kardeşçe birliği.

Yaşasın Kürt - Türk işçilerin İş-Emek - Hürriyet kavgası.

Kahrolsun Turgutlu'lu patronların işçiler üzerinde ırkçı kafatasçı uygulamaları

Samandağ Lisesi

onların daha bir politize ve daha bir demokratik bilinç seviyesinin yükselmesinde görmeliyiz. Gelişen bu bilinçli eylemlere karşı burjuvazi elbette eli kolu bağlı kalamayacaktı. Kalamazdı da. Nitekim son örneklerinden birini Samandağda tezgahlamak istedi. Ama, öğrencilerin velileri ve tüm Samandağ halkının bilinçli kararlı birliği ve mücadelesi ile karşılaştı. Geri adım atmak zorunda kalmıştır bugün... Elbetteki Samandağ gençliğinin sorunları bununlada bitmiyor. Bu düzende tüm sorunların bitmesini, çözümlenmesini beklemek hayalciliktir. Onların sorunları, işçi sınıfı ve emekçi halkın sorunlarına bağlıdır. Ancak bu düzende de zamanla gelişecek ve yeni hedeflere ulaşacak mücadele yollariyle yeni mevziler elde edilebilir. Samandağlı Liseli öğrencileride bu bilinç ve kararlılıkla boykotlarını sürdürmektedirler.

Mücadelelerinde onlarla birlik olduğumuzu bildiririz. Kararlı mücadelelerinde başarılar.

Turgutlu Lisesinde

kukla gibi oynatmaktadır.

Fakat şunu burjuvazi aklından çıkarmasınki Turgutlu Lisesi öğrencileri haklarını alıncaya kadar mücadele edeceklerdir. Bu mücadele işçi sınıfının öncülüğünde SOSYALİZM mücadelesidir.

Yaşasın Turgutlu ve tüm dünyadaki öğrencilerin kardeşliği ve SOSYALİZM kavgası.

Kahrolsun sermayenin kukhası faşist idareler.

Sahibi Baykal GÜRSOY Sorumlu müdür: Rafet İÇÖZ İdare veri: Ahmet Şuayip sok. 33/1 Vezneciler İstanbul. Abone şartları: Yurt içi Yıllık: 50 Altı Aylık; 25 TL. Yurt dışı Yıllık: 100 TL. Altı aylık: 60 TL.
Gönderilen yazılar yayınlansın yada yayınlanmasın iade edilmez.
Dizgi Arpaz mat. Baskı: Özkan matbaacılık
YIL 2/SAYI 16/250 Kuruş.

YUSUF'A ÖZGÜRLÜK

GERÇEK DÖNEK VE HAİNLER KİMLERDİR?

Ağır hasta olan ve heran ölüme doğru yaklaşan, askerî cezaevinin gayri-sıhhi sağlık şartları yüzünden tedavi imkânlarının bulunmadığı ve ayrıca tedavisi «idarî sorumlular» tarafından engelenen, Yusuf Küpeli'nin, serbest bırakılması için; bütün demokratik güçleri üzerlerine düşen demokratik çabayı harcamaya çağıran, daha doğrusu, açılmış olan kampanyaya katılan SOSYALİST GENÇLİK, 14. sayısında Yusuf Küpeli'nin durumu ile ilgili bir yazısında (Yusuf'un mektubu ve doktor raporunu veriyor du) PDA'cı «Gençlik Yıldızı» dergisinin Y. Küpeli ile ilgili gerici bir yazısına da dikkati çekmişti.

«Devrimci Gençlik» dergisine karşı bir polemik yazısında «Gençlik Yıldızı», Y. Küpelinin mahkeme savunmasından bir bölümü almış ve meseleyi çarpıtarak. «Sahte Kahramanlık» pozuna yatmıştır. Onlar, mahkeme plâtformunda elbette burjuva hakimlerine değil, işçi sınıfına ve halka yaptığı bir hatayı (önemli bir hata) anlatan ve samimi bir şekilde özeleştiri yapan bir devrimcinin sözlerini, kendi ayıplarını örtmek ve sağa sola çamur atmakta malzeme olarak kullanmağa kalkışmışlardır.

«Gençlik Yıldızı»nın alıntı yaptığı mahkeme savunmasındaki bölümü meseledeki tahrifatın daha iyi anlaşılabilmesi için aynen almakta fayda var. (S. Gençlik'in 14. sayısında baskı hatası yüzünden yer alamamıştı.) «Şu anda kendisini Marksist-Leninist olarak görmediğini, **Gerçek manâda komünist olsaydı bunu gizlemeyeceğini,** birçok bildiri yayınlayıp, yazı yazmış olmasına rağmen Marksist - Leninist olmadığını, adetâ işçi sınıfının davasına ihanetedenajan-provokatör durumuna düştüğünü, yapmış olduğu olayların muhasebesi neticesinde pişmanlık duyduğunu ifade eylemiş...» (Dev-Genç davası, gerekçeli hüküm-zikr, Halkın Sesi sayı 43).

Şimdi, burada konu olarak THKP-C yi eleştirmeyi almadığımız için ve hele Y. Küpeli'nin siyasî savunmasını üstlenmek gibi bir iddia ve çabamız olmadığı için (Y. Küpeli elbette kendi savunmasını kendisi yapabilir) o dönemdeki ideolojik tavırlar ve görüşler konusunda sadece, kısa olarak şunu söyleyebiliriz: THKP-C ve savunduğu görüşler Marksizm -Leninizmin değil, küçük-burjuva ihtilâlciliğinin çizgisiydi. Ve Y. Küpeli'de geçmişte önder kadrosu içinde yeraldığı ve bu yüzden elbette Türkiye işçi sınıfının siyasî mücadelesinin gelişmesine zarar verdiği bir dönem için, o dönemdeki siyasî görüşleri ve faaliyetleri için özeleştiri de bulunmaktadır; yaptıkları ve söylediklerinin işçi sınıfının dünya görüşüne göre doğru olmadığını, Marksizme-Leninizme aykırı olduğunu sonuç olarak bütün bu sebeplerden dolayı işçi sınıfının önünde suçlu olduğunu söylemektedir.

«Sosyalist Gençlik» 14. sayısında «Gençlik Yıldızına» karşı, yapılan bu alıntı için şöyle diyordu; «...Doğrudur. Çünkü sosyalist olunması gereken gerçek yerde bu tavrı alamadığına inanan bir kimsenin, mahkeme önünde bol keseden sosyalistim deyip, siyasi gevezelik yapması gayri-ciddi bir tavırdır. Ve üstelikte sosyalizme sürülen kalın bir leke olacaktır» (Sayfa 9).

Bu söylediklerimizden «Halkın Sesi» (sayı 43) nasıl olupta bizim «ihaneti savunduğumuz»u çıkarmaktadır. Yaptığı hatayı açıkça söyleyen hatta o günün somut şartları yüzünden PDA'cıların bugün bu tip spekülasyonlarına açık kapı bırakabilecek derecede, samimi bir uslupta özeleştiri yapan Y. Küpeli'yi yargılamak, hele hele PDA cıların hiç mi hiç soyunmamaları gereken bir iş değil midir?

Açık söylemek gerekir ki PDA cı hainler, kendilerinin özellikle zayıf oldukları, dezavantajlı bir alanda döğüşmektedirler.

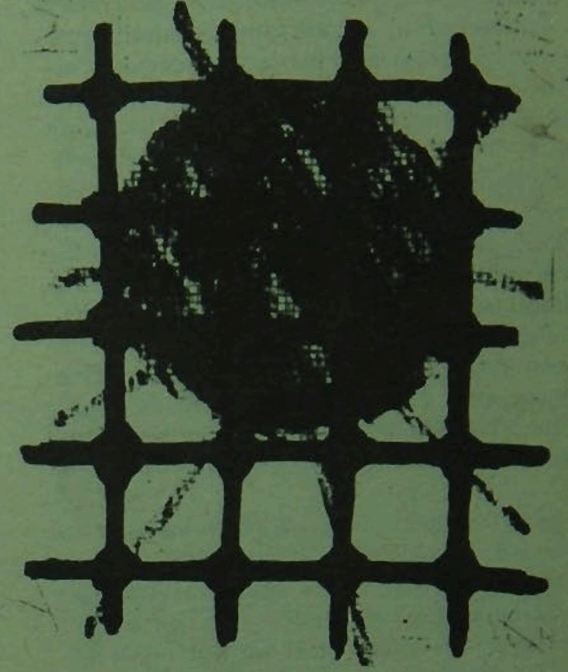
«Halkın Sesi», «Sosyalist Gençlik»in bunlar».. mahkemedeki konuşmalarını içeren «savunma» adı altında bir kitap çıkardılar, burada bol keseden Madksizm-Leninizmden behsediyorlar. Bu yalancı pehlivanlar, birde poliste verdikleri ifadeler için bir kitap çıkarsalarda millet neyin ne olduğunu anlasa.» diyen çağrısına 43. sayısında şöyle cevap vermektedir; ... «devrimcilerin polis ve savcılık ifadelerinin bir kısmı sıkıyönetim savcılarının iddianamelerinde yer almış ve ayrıca faşist yayınevleri tarafından da yayınlanmıştır. «Sosyalist GENÇLİK» dergisi de istediği zaman bu ifadelerin alıp yayınlayabilir. Devrimciler ifadelerinin yayınlanmasından hiç bir zaman çekinmezler...»

«Halkın Sesi»nin bu cevabını olumlu karşılıyoruz, fakat yazımızın kısa olmasını isdiğimiz için bu konuda uzunu zun materyal sıralamak istemiyoruz, sadece, kısa olarak şunları söyleyip geçelim:

Sıkıyönetim mahkemelerinde bol bol Marksizm-Leninizmden bahseden, kendilerine bol keseden Marksizt-Leninist «Kimlik kağıdı» dağıtan PDA hainleri, acaba Marksizm -Leninizmin emrettiği basit davranış kurallarının yerine getirilmesi konusunda çaba harcadılarmı? ve bu «Marksist-Leninist» baylarımız sıkıyönetim eleğinden nasıl bir sınav vererek geçtiler?

Şubat 1972 tarihli «poliste ve mahkemede ihtilâlci tutum» adlı broşürlerinde «konuşmamak gerektiğini» bir kişinin, konuşması başka birinin daha ayni utanç verici davranışa girmesini haklı göstermez» ve «... örgütle organik bağ açıklanmaz»... vb diyen PDA' cılar; **söylediklerinin tam aksi** bir davranış gösterilmesi konusunda, birkaç sıradan unsurun dışında (ki bunlar şimdi genellikle, PDA'cılardan kopmuştur) liderlerinden en alt kademelerine kadar «istikrarcı» bir çizgi izlediler. Özellikle görülen şey en büyük «Marksist Leninist» PDA cıların en fazla şekilde polise yardımcı olmasıydı onların deyimiyle «ihanette en fazla ısrar» etmeleriydi.

Malzeme bolluğu içinde sadece bir tek örnek vermekle yetinelim. «Poliste ve mahkemede ihtilâlci tutum» adlı broşürün yazarı (TİİKP davası-gerekçeli hüküm, s. 60) Doğu Perinçek'in askeri savcılıkta da doğruladığı polis ifadesinde anlatığı başlıca parti komitelerini sayalım: Merkez Komitesi (Bileşimi, kuruluşu vs.), siyasi büro İstanbul-Ege-Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölge komiteleri, özel görev hücreleri (baskı, belge tanzim, sınır vs)... vs. (TİİKP davası-gerekçeli hüküm, sayı 55-64). Ayni konuda, yani Doğu Perinçek'in ifadesi konusunda «gerekçeli Hükümde» ycpılan basit bir incelemeyle diğer bir ipucunuda edinebiliyoruz 25•1972'de yakalanan Doğu Perinçek'ten **sonra** yakalanan TİİKP sanıklarının 19 unun hakkında verilen hüküm gerekçesinde, hükmü doğrulamak için sunulan kanıtlar arasında resmi dille» sanığın ve birbirlerinin ifadelerini doğrulayan ifade olarak» Doğu Perinçek'in sanıklar hakkında verdiği ifade de zikredilmektedir.

Yusuf KÜPELİ ve Ertugrul KÜRKCÜ'nün GSB'ye mesajı

GSB YÖNETİCİLERİNE VE ÜYELERİNE,

Sevgili arkadaşlar, GSB I. Olağan Kongresinin bizlere cesaret ve güven veren mesajını aldık.

Bizler, GSB'nin Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadelesinde işçi ve öğrenci gençliği, ülkemizin bütün ilerici gençliğini gerçekten temsil eden bir örgüt olacağına inanıyoruz.

GSB'nin bilimsel sosyalizmin yol göstericiliğinde proletaryanın gerçek kurtuluşuna, sınıfsız topluma kadar bıkmadan mücadele edeceğinden kuşku duymuyoruz.

Gelecekte birlikte olabileceğimiz ve proletaryanın kurtuluşuna hizmet edebileceğimiz umuduyla sizlere başarı diliyoruz.

Yusuf KÜPELİ — Ertuğrul KÜRKÇÜ

inşaat mühendisleri odası istanbul şubesi kongresi kararı

YUSUF KÜPELİ ye ÖZGÜRLÜK

Kamuoyunada yansıyan açıklamalardada görüldüğü gibi 24 yıla mahkum siyasi tutuklu Yusuf KÜPELİ, kalp ve tüberküloz hastalıkları yüzünden ağır ağır ölüme terk edilmektedir.

Bu davranış insanın en doğal olan yaşama hakkını ayaklar altına almaktan başka birşey değildir. Yusuf KÜPELİ'nin tedavisi bir yandan engellenirken, diğer yandanda tatbikinde zararlı sonuçlar verecek tedavi yöntemleri uygulanarak, gayri sıhhi cezaevi şartları altında tutukluluk hali sürdürülmektedir.

Oysa adi suçlu, sigara kaçakçısı milyoner Yusuf GÜRÜN için 2 milyon lira para cezası ve 5 yıl hapis cezası istenirken sıhhi nedenler gerekçesiyle derhal tahliye edilmiş ve hatta yurt dışına çıkmasına da izin verilmiştir ve Yusuf GÜRÜN halen Avrupa'da gönlünü eğlendirmekle meşguldür.

Yusuf KÜPELİ bir siyasi tutuklu olmasına rağmen kanunlar böylesine indi, keyfi ve kasıtlı bir şekilde uygulanmakta ve sağlık durumu acilen tahliyesini gerektirdiği halde tahliye edilmemekte ısrar edilmektedir.

Bütün bunlar karşısında bizler;

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesi ve Anayasa'da belirlenmiş insan haklarının uygulanmasını ve Yusuf KÜPELİ'nin daha ciddi koşullara sahip tam teşekkülü bir hastanede tedavisinin yapılıp daha iyi bakım ve çevre koşullarının yaratılması ve yeni yeni Hatice ALANKUŞ, Harun KARADENİZ cinayetlerinin işlenmemesi için tüm ilgilileri uyarır, bu konuda sayın Cumhurbaşkanı'nında yetkisini kullanarak Yusuf KÜPELİ'nin derhal serbest bırakılmasını talep eder, bu hususun kongre kararı olarakta belirlenmesi için, genel kurulun oylarına arzederiz. Bu kararın Basın Bildirisi olarak yansıtılmasını divan başkanlığından, dileriz. Saygılarımızla.